

CLC DEVELOPMENT

Mutual Exchange of Good Practices of CLCs
in Cambodia, Lao PDR, Vietnam, Afghanistan and Japan

*publication in four languages
English, Khmer, Lao and Vietnamese*

vhs
DVV International

CLC DEVELOPMENT:
MUTUAL EXCHANGE OF GOOD PRACTICES OF CLCS
IN CAMBODIA, LAO PDR, VIETNAM,
AFGHANISTAN AND JAPAN

© SEAMEO CELLL and DVV International 2018

This publication is a part of the activities 2017 implemented by
SEAMEO CELLL with the support from DVV-International.

Publication in four languages:
English, Khmer, Lao and Vietnamese

CLC DEVELOPMENT:
MUTUAL EXCHANGE OF GOOD PRACTICES OF CLCS
IN CAMBODIA, LAO PDR, VIETNAM, AFGHANISTAN AND JAPAN

Ho Chi Minh City
07-08 June 2017

TABLE OF CONTENTS

ENGLISH

Abbreviations	2
Acknowledgements	3
Workshop Report.....	4
Summaries of presentations.....	15
Perspectives of DVV's works in Asia-Pacific.....	15
Xuat Hoa CLC – An exemplary CLC of Vietnam	16
Good practices of CLC in Cambodia.....	17
Community Learning Centers in Lao PDR	18
The Japanese CLC (Kominkan) and community centre (Komisen) ..	19
Sustaining Community Learning Centre Operation – Based on Some Experiences in Indonesia and Philippines Compiled by UNESCO, and Personal Insights	21
The Role of Viet Nam Association for Learning Promotion in the development of Community Learning Centres in Vietnam	22
Community Learning Centres Development in Afghanistan	23
Connecting Learners at CLC.....	25

ភាសាខ្មែរ

អក្សរកាត់	26
សេចក្តី ផ្តងអំណាច	29
របាយការណ៍សិកា សាលា	30
សេចក្តីសង្ខេបនៃបទបង្គោល ញ	40
សន្និសីទសម្រាប់ អង្គការDVV នៅក្នុងតំបន់អូស្ត្រី - ប៉ា ស៊ីហ្វិក ..	40
Xuat Hoa CLC - CLC គំរូមួយសម្រាប់សៀវភៅណាម	40
ការនាំចេញ របស់ CLCនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា	41
មជ្ឈមណ្ឌល លើកស្ទួយសេវានៅប្រទេសឡាវ	42
CLC របស់ជប៉ុន (Kominkan) និងមជ្ឈមណ្ឌលសហគមន៍ (Komisen).....	42
ការបន្តដំណើរការម្សិលមិញលើកទី១០០០០០ - ខ្សែក្រវាញបន្តិចសាធានីមួយចំនួននៅក្នុងប្រទេសឡាវនេះ និងប្រទេសឡាវវិលវិលនិងប្រទេសឡាវនិងការយល់ដឹងផ្ទាល់ មល្ល ឆ	43
តួនាទីរបស់សហគមន៍នៅក្នុងការជំរុញសិក្សាក្នុងការអភិវឌ្ឍ មជ្ឈមណ្ឌល លើកស្ទួយសេវានៅសៀវភៅណាម	44
មជ្ឈមណ្ឌល លើកស្ទួយសេវានៅអា ហ្វ ហ្វ នីញ ឆ	45
ក្បា ប័សិស្សនៅ CLC	46

ພາສາລາວ

ອະທິບາຍຄໍາຫຍໍ້.....	48
ຄໍາສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ	50
ບົດລາຍງານກອງປະຊຸມ.	51
ສະຫຼຸບຫຍໍ້ຂອງບົດນໍາສະເໜີ	63
ທັດສະນະຂອງວຽກງານ ຂອງຫ້ອງການ ດິວິວີ ອິນເຕີເນເຊັນແນວ ໃນອາຊີ-ປາຊີຟິກ	63
ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ Xuat Hoa - ຕົວແບບ ສຮຊ ຂອງຫວຽດນາມ	64
ບົດຮຽນທີ່ດີ ຂອງ ສຮຊ ກໍາປູເຈຍ	65
ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນໃນ ສປປ ລາວ	66
ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນແບບຍີ່ປຸ່ນ (Kominkan) ແລະ ສູນຊຸມຊົນ (Komisen)	67
ການດໍາເນີນງານຂອງສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ - ປະສົບການໃນ ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ຟິລິບປິນ ຮວບຮວມໂດຍອຸຍແນດສະໂກ	69
ບົດບາດຂອງສະມາຄົມສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຂອງຫວຽດນາມໃນການພັດທະນາສູນການ ຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນຂອງຫວຽດນາມ	70
ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນໃນ ອາຟການິສະຖານ.	71
ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ຮຽນ ທີ່ ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ	73

TIẾNG VIỆT

Ký hiệu viết tắt	76
Lời cảm ơn.	77
Báo cáo hội thảo	78
Tóm tắt các bài trình bày tại hội thảo	91
Quan điểm hoạt động của DVV-International tại Châu Á – Thái Bình Dương	91
TTHTCĐ Xuất Hóa – Một điển hình TTHTCĐ thành công tại Việt Nam	92
Thực tiễn hoạt động tốt của TTHTCĐ tại Campuchia	93
Trung tâm học tập cộng đồng tại Lào	94
Mô hình TTHTCĐ của Nhật Bản (Kominkan) và Trung tâm cộng đồng (Komisen)	95
Duy trì hoạt động trung tâm học tập cộng đồng ở Indonesia và Philippines – theo UNESCO và từ góc nhìn cá nhân	97
Vai trò của Hội khuyến học Việt Nam (VALP) trong việc phát triển TTHTCĐ ở Việt Nam	98
Sự phát triển Trung tâm Học tập Cộng đồng tại Afghanistan	99
Kết nối học viên tại TTHTCĐ	101

ENGLISH

Abbreviations

AE: Adult Education
ALC: Adult Learning Centre
ANAFAE: Afghan National Association for Adult Education
CDC: Community Development Centre
CLC: Community Learning Centre
CSO: Civil Society Organization
DOET: Department of Education and Training - Vietnam
DVV: Deutscher Volkshochschul-Verband (German Adult Education Association)
ELA: Enhancement of Literacy in Afghanistan
HE: Higher Education
ICT: Information and communication technology
ISAF: International Security Assistance Force
LLL: Lifelong Learning
MEXT: Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology - Japan
MOE: Ministry of Education - Afghanistan
MOES: Ministry of Education and Sports - Lao PDR
MOET: Ministry of Education and Training - Vietnam
MOEYS: Ministry of Education, Youth and Sport - Cambodia
NFAUJ: National Federation of UNESCO Associations in Japan
NFE: Non-formal Education
NGO: Non-governmental Organization
SEAMEO: Southeast Asian Ministers of Education Organization
SEAMEO BIOTROP: SEAMEO Regional Centre for Tropical Biology
SEAMEO CELLL: SEAMEO Regional Centre for Lifelong Learning
UIL: UNESCO Institute for Lifelong Learning
UNESCO: United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
VALP: Vietnam Association for Learning Promotion

Acknowledgements

SEAMEO CELLL wishes to thank

all participants whose papers contribute to the making of this compendium,

Ms Peou Vanna, Country Director, DVV International Country Office in Cambodia for her kind support in translating the English publication into Khmer language,

Ms Dalouny Sisoulath, Communications Manager, DVV International Regional Office South-East Asia, Lao PDR for her kind support in translating the English publication into Lao language, and

DVV International for their valuable financial support with this publication.

Workshop Report

BACKGROUND

Indochina is a sub-region in Southeast Asia comprised of Cambodia, Laos, and Vietnam. In the past decade, these nations have been actively diversifying and modernising their economy in order to shift away from over-reliance on agriculture; they are also becoming more open and integrated into the regional and global market. The challenge for this region, therefore, is to develop and sustain its development momentum and to enhance its competitiveness. One of the keys to achieving those goals is education, in which community learning centres (CLCs) now play an increasingly important role.

CLCs are local educational institutions established with the purpose of empowering individuals and promoting community progress. They offer lifelong education, including basic skills and vocational training,

for all people in a local community, especially those with little access to formal education. The development of CLCs is thus in firm alignment with SEAMEO 7 Priority Areas (2015-2035), particularly Area 2 'Addressing Barriers to Inclusion' and Area 4 'Promoting Technical and Vocational Education and Training'.

CLCs thus deserve much attention of whole society -- local residents, teachers, and authorities -- for sustainable development. It is therefore important that experience and effective practices be shared among the countries for this purpose. With this in mind, SEAMEO CELLL, with technical and financial support from DVV-International, organised a workshop on CLC good practices on 7 and 8 June 2017.

OBJECTIVES

The workshop was intended to provide opportunities for participants to

1. share successful models and practices of CLC management and operation, specifically in:
 - status of CLCs in the national education system
 - concept of CLCs
 - how CLCs serve the learning needs of the local communities
 - sources of financial support for CLC operation
 - policies that facilitate effective management of CLCs
2. suggest solutions to particular problems in CLC management and operation, and
3. consolidate CLC network in the region

One additional output of this workshop is a compendium of abstracts of the presentations which serves as a source of reference for CLC good practices in the region.

REPORT OF KEY INFORMATION AND ACTIVITIES

The workshop was conducted at SEAMEO CELLL building on 7 and 8 June 2017, with participants from Cambodia, Lao PDR, and Vietnam. In addition, a delegation of 4 Afghan CLC officials attended the workshop as observers (see Appendix: List of participants). The workshop began with the welcome remark by Mr Le Huy Lam, SEAMEO CELLL Director, followed by the opening remarks by Dr Nguyen Hong Son, Deputy Director-General, Department of Continuing Education, Ministry of Education and Training, Vietnam. The participants listened to Mr Uwe Gartenschlaeger, Regional Director of DVV International Regional Office South and Southeast Asia, who made an introduction about DVV International, focusing on its lifelong learning and youth and adult education promotion in developing and transition countries.

After that, speakers from Vietnam, Cambodia, and Lao PDR each presented a successful case of CLC management, and operation in their country.

The Vietnam presentation showcased Xuat Hoa CLC in Hoa Binh Province, pointing out as one success factor its mechanism of management, in which the Chairperson of the People's Communal Committee is also the Director of the CLC, thus being able to mobilise all necessary resources in the local area for CLC activities.

The Cambodia presentation focused on the Angkor CLC project, and the Chong Khneas CLC in particular, introducing a variety of activities and programmes, among which the rice bank, the music bank, micro-credit and the transformation from CLC to CDC (community development centre) especially drew much attention as the participants found them highly original and would like to think of how their countries can do similar things.

The Laos presentation illustrated the role of CLCs in rural communities in Sepon and Nong District of Savannaketh Province. They have changed people's lives in a place of extreme poverty and high illiteracy. The CLC benefited by the people's ownership of the CLC, being the people who had built up the physical CLC, and brought it to life with activities and programmes that were initiated by the people themselves.

A presentation on Kominkan (Japanese CLC) and Komisen (Japanese community centre) were delivered by Messrs Khau Huu Phuoc and Mai Hong Quan from SEAMEO CELLL. It highlighted the major factors that brought success to Kominkan, and the main differences and similarities between Kominkan and Komisen.

The workshop alternated the presentations with a series of exciting activities that helped consolidate the inputs. Its contents were also enriched by the contribution of Dr Jesus C Fernandez, SEAMEO

BIOTROP, who made a commentary on how to make CLCs financially sustainable; Ms Bui Thanh Xuan, Head of General Research Department, Research Centre for Non-formal Education, Vietnam Institute of Educational Sciences, who introduced the Vietnam Association for Learning Promotion; Mr Faramoz Frootan, Manager of CLCs at Deputy Ministry of Education for Literacy, who shared information about CLC development in Afghanistan; Mr Ichiro Miyazawa, UNESCO Bangkok, who presented about connecting learners at CLC through recent innovations and their implications for lifelong learning in the future. Day 1 of the workshop was wrapped up by Mr Uwe Gartenschlaeger. Different sections of Day 1 were moderated by Mr Khau Huu Phuoc, Mr Ichiro Miyazawa, and Dr Jesus C Fernandez.

The workshop resumed on day 2 with a group discussion. Participants were split up into 4 groups, each of mix nationalities. They discussed further the good practices presented on the first day, and challenges that may arise if they are to be applied in their countries. Then the participants returned to their country groups, and together with their country fellow persons contemplated on what specifically should and could be done in order to implement the selected good practices. The report of the group discussion was moderated by Mr Le Huy Lam. Day 2 afternoon featured a field trip to Thanh Loc CLC in Ho Chi Minh City. There, the visitors were cordially welcomed by the CLC management, who presented a well-prepared talk, illustrated by a succinct video.

OUTPUTS

The two-day workshop proved to be a success with many lessons and much experience shared and learned in a friendly atmosphere. The workshop objectives were achieved, and the following points were consolidated.

1. CLCs should be regulated and strongly supported by laws. Laws are to help develop CLCs, not to restrict them in their activities.
2. A diversity of stakeholders should be encouraged to be involved in CLC programmes and operation.
3. New models of CLCs are needed. One such model is the Community Development Centre where community-based development initiatives on a wide range of educational themes and activities are conducted for the advancement of the communities.
4. CLCs should be multi-functional, offering a wide range of learning, cultural and social activities suitable for the communities. A suggestion was also made that CLCs can function as kindergartens where parents can leave their children while attending classes or joining activities at CLCs.
5. Continuous, connected vertical levels of management, i.e. national, provincial, district and ward/commune are needed for clear directional instructions from the top level.
6. CLC management should be proactive and tap the hidden financial resources from private enterprises, NGOs and other stakeholders in the area. Volunteer teachers should be exploited. This will help lighten the expenditure.

7. It would benefit if a CLC director is an authority in the local administrative body (best if this is a leader, as in the case of Xuat Hoa CLC in Vietnam) because this will facilitate mobilisation of different resources for CLC activities.
8. Short-term capacity building training should be provided for CLC directors because most of them were not trained for this role.
9. Programmes should be relevant to, and continuously adapted to the residents' needs. It is through this practice that CLCs constantly serve the local learning needs.
10. Information and consultancy should be a major function of CLCs apart from their educational role.
11. Different modes of learning should be employed for the benefit of the participants. One example is using messaging function of mobile phones to encourage the illiterate to read and write.
12. CLCs should be financially independent to be sustainable. Therefore, they need to organise income-generating programmes.

The workshop admitted a lack of coordination between CLCs and HE in the region. In this regard, opinions were raised that CLCs should be in partnership with higher education institutions, and LLL should be one of the curricula for teacher education.

WORKSHOP EVALUATION

The workshop evaluation was conducted online two working days following the workshop. It was not done at the end of the workshop so that the participants had some time to reflect on the workshop

programme and activities in relation with its objectives and their expectation. As of 15 June, the results of the evaluation are as below.

- There were nine respondents in all (out of 18).
- 89% think the workshop achieved its objectives.
- 67% strongly agree that the workshop was well-paced within the allotted time.
- All think the materials were presented in an organised manner.
- A majority 78% maintain the workshop fully met their expectations.
- 89% find the workshop was of the right length of time; 11% think it was too short (an implication that they would benefit more if it had been more than two days).
- In terms of facilities (wifi, visuals, acoustics, workshop space), consistently more than 67% believe they were excellent, and the rest mostly think they were good.

From the further comments provided, the workshop receives good to excellent ratings from the participants. Points for consideration so that the organisation of a similar workshop will attain higher ratings are more time, and more visits to CLCs.

Appendix: List of participants

Country/ Organisation	Full Name	Post/ Designation
Cambodia		
	Mr Vutha Nong	Director NFUAJ, Cambodia Office
	Mr Hang Chan Sovan	Chief of Office Department of Non-formal Education MoEYS, Cambodia
	Ms Chhum Syrom	Non-formal Education Coordinator NGO Education Partnership Cambodia

Indonesia		
	Dr Jesus Fernandez	Deputy Director SEAMEO BIOTROP
Lao PDR		
	Mr Vannakone Phannolath	Department of Non-Formal Education MOES, Lao PDR
	Assoc Prof Athitouthay Chathouphonexay	Dean of the Faculty of Education National University of Laos
Vietnam		
	Dr Nguyen Hong Son	Deputy Director-General Continuing Education Department MOET, Vietnam
	Ms Bui Thanh Xuan	Head of General Research Department Research Centre for Nonformal Education Vietnam Institute of Educational Sciences
	Mr Pham Chi Dung	Continuing Education Division DOET, Vietnam
	Ms Phan Thi Kim Ngoc	Deputy Director Continuing Education Centre Go Vap District, Vietnam
	Mr Nguyen Khanh Hau	Primary Education Division DOET, Dong Nai Province
	Mr Truong Xuan Nam	Deputy Director Continuing Education Centre Dong Nai District, Vietnam
Afghanistan		
	Mr Faramoz Frootan	CLCs Manager Deputy Ministry of Education for Literacy MOE, Afghanistan
	Mr Mohammad Qaseem Hammad	Project Officer UNESCO Kabul Office
	Mr Shamsudin Muhib	ALCs/CLCs Program Manager ANAF AE

	Mr George Kadiri Susu	ELA Program Manager UNESCO Kabul Office
DVV International		
	Mr Uwe Gartenschlaeger	Regional Director DVV International
UNESCO Bangkok		
	Mr Ichiro Miyazawa	Programme Specialist UNESCO Bangkok Office
SEAMEO CELL		
	Mr Le Huy Lam	Centre Director
	Ms Vu Lan Chi	Deputy Director
	Ms Cao Thi Thu Hien	Personnel and Administration Manager
	Mr Khau Huu Phuoc	Research and Training Manager
	Mr Mai Hong Quan	Deputy Manager of Research and Training
	Ms Tran Thi Thuy Tien	Programme Officer
	Ms Nguyen Phuong Linh	International Development Officer
	Ms Tran Thi Lan	Accountant
	Mr Tran Ba Linh	External Staff
	Ms Vo Thi Que Chi	Intern

Appendix: Media Linkage

1. The workshop's news was published at:
<http://www.seameocelll.org/seameo-celll-news/clc-development->

[mutual-exchange-of-good-practices-of-clcs-in-cambodia-lao-pdr-vietnam-afghanistan-and-japan](#)

2. The workshop's presentations and photos were uploaded at:
<http://www.seameocelll.org/events/clc-workshop-june-2017>
3. The video presentations were published at:
 - Cambodia: https://youtu.be/pUezG_xFaVs
 - Lao PDR: <https://youtu.be/hnh-asEdeXI>
 - Vietnam: <https://youtu.be/28vEX0NAxzw>
4. The workshop's evaluation form was created at:
<https://www.surveymonkey.com/r/6NFQ6NG>

Summaries of presentations

Perspectives of DVV's works in Asia-Pacific

Uwe Gartenschlaeger

Regional Director - DVV International

DVV International is the Institute for International Cooperation of the German Adult Education Association with more than 200 partners in Africa, Asia, Latin-America, and Europe. DVV works on three levels to advocate lifelong learning worldwide and empower individuals. Besides establishing CLCs in remote regions, DVV also offers mobile skills training, capacity building for staff, support to local organisations, as well as cooperate with local and regional partners, such as SEAMEO CELLL and UNESCO Bangkok, to develop NFE and LLL policies. DVV's main concerns in the region are implementation of the LLL framework, financing AE/NFE, support for CSOs, and last but not least, giving a voice to the marginalized (youth, women, minorities).

Xuat Hoa CLC – An exemplary CLC of Vietnam

Mai Hong Quan

Deputy Manager of Research and Training - SEAMEO CELLL

Mr Mai Hong Quan is the Deputy Manager of Research & Training at SEAMEO CELLL. His presentation at the workshop focuses on the description of Xuat Hoa CLC, Hoa Binh province as an exemplary Community Learning Centre (CLC) of Vietnam. The presentation starts with some significant achievements of Xuat Hoa commune since its CLC's establishment in 2009. The second part about CLC's activities mentions three main groups of programmes: Information & Consultancy provision, Education & Training and Community Development. Discussed in the next part are the success factors of the CLC which are: 1) relevant activities, 2) the concurrent roles of the CLC heads which enable the effective mobilisation of local resources and 3) local authority and residents' awareness. The last part concludes the presentation with challenges that the CLCs are encountering, namely those relating to funding and the heavy multiple-role workload shouldered by the heads of the CLC.

Good practices of CLC in Cambodia

Vutha Nong

Director – NFUAJ, Cambodia Office

With the aim to develop a sustainable model of CLC management and its multi-functional activities, the Angkor CLC Projects was established and restructured in 2010. Providing lifelong learning for those who have little or no access to education, thus, helping them to be self-reliant and sustained, offering open spaces and facilities for community, and most importantly,

transforming CLCs in CDCs are among the goals of Angkor CLC Project. Each CLC is customized to best utilize available local resources and accommodate each community's particular needs. Furthermore, cooperation, coordination, and partnership among stakeholders and other organisations are always promoted. Nonetheless, insufficient technical support, not-yet-applicable national CLC fund allocation procedures, lack of skilled staff, and CLC-to-CDC transformation are the main challenges CLCs in Cambodia need to overcome.

Community Learning Centers in Lao PDR

Vannakone Phannolath

Department of Non-Formal Education - MOES, Lao PDR

The CLC Program was launched in 1976 with the objectives to promote literacy, lifelong learning, and community development, thus, reducing poverty and enhancing the quality of life. Local people contribute to the building of CLCs and demonstrate high sense of ownership of the facilities through management. CLCs exist outside the formal education system and offer a wide range of programs that are designed to accommodate local people's specific needs (many being related to vocational skills) as well as equivalency programs for those who cannot read nor write Lao language, or those who have yet to complete their primary education. CLCs receive a considerable amount of funding from the government and other resources from development partners, and international and domestic NGOs, especially DVV International. However, the lack of qualified staff and education facilities remains the dominant challenge among the challenges CLCs in Lao PDR are facing.

The Japanese CLC (Kominkan) and community centre (Komisen)

Khau Huu Phuoc

Manager of Research and Training - SEAMEO CELLL

Mai Hong Quan

Deputy Manager of Research and Training - SEAMEO CELLL

Japan came out of World War II a devastated country. Yet, within a decade it became one of the most advanced countries of the time. Among contributing factors to this rapid development is its education reform. Its government determined that for the quick recovery transformation of the country, education for everyone was needed, and this would be best achieved by promoting social education at various social education institutes, among which is Kominkan. Social Education Law was enacted to stipulate the establishment, purpose, governance and management, funding, and operation of Kominkan. On this legal framework and supported by the much-applauded democracy in and decentralisation of education management, Kominkan were established in all municipalities, governed by the local boards of education (which are educational bodies responsible for social education development in their areas and are independent of the Ministry of Education or MEXT) and quickly developed to properly serve the learning needs of local residents.

From the 1970s Japan's socio-economic conditions changed and Kominkan somehow could not fully keep up with the new situation and

meet the new challenges, one of which was the limitation of funding. Komisen, which were autonomous community centres, and had been in existence alongside with Kominkan for a long time,

began to emerge more strongly. While Kominkan are, by law, non-profit entities, thus restricted from any for-profit activities, Komisen enjoy a more flexible control by the local administrative units. Management can be outsourced to companies; fees can be collected for learning programmes; membership fees are mandate. Komisen therefore are more sustainable thanks to their richer source of finance. Today, both Kominkan and Komisen exist in most municipalities, and in many cases, their activities and programmes are similar.

Sustaining Community Learning Centre Operation – Based on Some Experiences in Indonesia and Philippines Compiled by UNESCO, and Personal Insights

Jess C. Fernandez, PhD

Deputy Director - SEAMEO BIOTROP

In his presentation Dr Jesus Fernandez shared some of his experiences in sustaining CLC operation in the Philippines and Indonesia together with his personal insights. His primary concerns in dealing with sustaining CLC operation rest on promoting CLC's image to the public and potential partners, developing alumni groups as well as internship/volunteer programs, and reaching out to business companies, organisations, and individuals to seek for their support. The remainder of his presentation was reserved for information of SEAMEO STAR Village Program – a program launched by SEAMEO BIOTROP to “develop a community-based sustainable development model” that works toward “addressing the SEAMEO 7 Priorities and the Sustainable Development Agenda 2030 (Goal 4)”, as well as its framework, implementing structure, and completed activities.

The Role of Viet Nam Association for Learning Promotion in the development of Community Learning Centres in Vietnam

Bui Thanh Xuan

Head of Research Division for General Issues of Non-Formal Education

Research Centre for Non-Formal Education, Vietnam Institute of Educational Sciences – VNIES

In the presentation, Ms Xuan focused on the role of Vietnam Association for Learning Promotion (VALP) in the development of CLC in Vietnam. According to the presentation, the role of VALP in CLC mainly involves the organisation & management and promotion.

Concerning the role of promotion, VALP has significantly bolstered the operation of CLCs through a variety of workshops; trainings; consultation & guidance; leadership & supports, which actively contributes to the total number of 11,057 CLCs in Vietnam at the end of 2016.

In terms of organisation & management, the most notable role of VALP is that VALP is a key member in CLC management board in each commune. This person together with other members of the managing board has the responsibility for the operation and sustainability of the local CLC.

To conclude, the presentation emphasises the importance of CLC improvement as one of VALP's crucial tasks until 2020 as well as introduces several directions to further enhance the activities of CLCs in the future.

Community Learning Centres Development in Afghanistan

Faramoz Frootan

CLCs Manager - Deputy Ministry of Education for Literacy - MOE, Afghanistan

Mohammad Qaseem Hammad

Project Officer - UNESCO Kabul Office

Mr Shamsudin Muhib

ALCs/CLCs Program Manager ANAFEA

George Kadiri Susu

ELA Program Manager - UNESCO Kabul Office

The concepts of CLCs were introduced to Afghanistan in 2003. Since then, 3 pilot CLCs have been launched and 15 CLCs have been established on 3 levels: national, district, and village under the Deputy Ministry of Education for Literacy

and other stakeholders. CLCs offer programs on literacy, vocational training, consultancy, lifelong learning, women empowerment, social cultural and entertainment, workshops and trainings for capacity building, as well as serve as a multifunctional community space for public meetings, celebrations, and solving community issues. Throughout the years, influential policies on CLCs have been developed; and the importance roles of CLCs in community development and illiteracy reduction have been recognized by the government and public. Apart from the government, CLCs in

Afghanistan also receive considerable support from UNESCO Kabul, ISAF, National Federation of UNESCO Association in Japan, and other national NGOs. But most importantly, community has taken active participation in establishing, constructing, and sustaining CLCs. Besides CLCs, there are also Adult Learning Centres run by the Afghan National Association for Adult Education (ANAFAE). They provide literacy education and education for employability programs to support jobseekers and employees to keep their jobs. Partnerships with the National Chamber of Commerce and UNESCO have further enhanced and guaranteed the effectiveness of CLCs.

Connecting Learners at CLC

Ichiro Miyazawa

Programme Specialist in Literacy and Lifelong Learning - UNESCO Bangkok

The presentation starts with detailed backgrounds and statistics of CLCs in Asia. The main part then presents six remarkable innovative CLC activities in the region with their significant impacts on the local communities. These diverse activities share the common feature of aiming to improve the involvement of local learners (and even foreign ones) to the community through the use of ICT.

The third part demonstrates activities concerning the development of CLCs that have been organised by UNESCO Bangkok since 2011. Especially in this part, he also introduced the Facebook page of “Community Learning Centres” where interested scholars and practitioners can join, discuss and exchange ideas concerning the operation of CLCs in the region. Finally, Ichiro concluded his presentation by reasoning why LLL in general and CLCs in particular are so important in Asia.

ភាសាខ្មែរ

អក្សរកាត់

AE:	ការអប់រំមនុស្សពេញវ័យ
ALC:	មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាមនុស្សពេញវ័យ
ANAFAE:	សមាគមជាតិអាហ្វហ្គានីស្ថានសម្រាប់ការអប់រំមនុស្សពេញវ័យ
CDC:	មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍
CLC:	មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍
CSO:	អង្គការសង្គមស៊ីវិល
DOET:	នាយកដ្ឋានអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាល - ប្រទេសវៀតណាម
DVV:	Deutscher Volkshochschul-Verband (សមាគមន៍អប់រំមនុស្សពេញវ័យអាល្លឺម៉ង់)
ELA:	ការលើកកម្ពស់អក្ខរកម្មនៅអាហ្វហ្គានីស្ថាន
HE:	ឧត្តមសិក្សា
ICT:	បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងសារគមនាគមន៍
ISAF:	កងកម្លាំងជំនួយសន្តិសុខអន្តរជាតិ
LLL:	ការសិក្សាពេញមួយជីវិត
MEXT:	ក្រសួងអប់រំវប្បធម៌កីឡាវិទ្យាសាស្ត្រនិងបច្ចេកវិទ្យា - ប្រទេសជប៉ុន
MOE:	ក្រសួងអប់រំ - ប្រទេសអាហ្វហ្គានីស្ថាន
MOES:	ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា - ប្រទេសឡាវ
MOET:	ក្រសួងអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាល - ប្រទេសវៀតណាម
MOEYS:	ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា - ប្រទេសកម្ពុជា
NFAUJ:	សហព័ន្ធជាតិនៃអង្គការយូណេស្កូជប៉ុនប្រចាំនៅប្រទេសកម្ពុជា
NFE:	ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ
NGO:	អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
SEAMEO:	ស្ថាប័នអន្តរ រដ្ឋមន្ត្រីអប់រំអាស៊ីអាគ្នេយ៍
SEAMEOBIOTROP:	មជ្ឈមណ្ឌលតំបន់សម្រាប់ជីវវិទ្យាត្រូពិច
SEAMEOCELLL:	មជ្ឈមណ្ឌលប្រចាំតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍សម្រាប់ការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិត
UIL:	វិទ្យាស្ថានយូណេស្កូសម្រាប់ការសិក្សាពេញមួយជីវិត
UNESCO:	អង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រនិងវប្បធម៌
VALP	: សមាគមលើកកម្ពស់ការរៀនសូត្រវៀតណាម

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

មជ្ឈមណ្ឌលប្រចាំតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍សម្រាប់ការសិក្សារៀនសូត្រពេញមួយជីវិតសូមអរគុណអ្នកចូលរួមទាំងអស់ដែលបានផ្តល់ឯកសាររួមចំណែកដល់ការបង្កើតឯកសារនេះ។

សូមអរគុណលោកស្រី ពៅ វណ្ណានាយិកាប្រចាំប្រទេសនៃអង្គការ DVV អន្តរជាតិកម្ពុជាសម្រាប់ការគាំទ្រដ៏សប្បុរសក្នុងការបកប្រែពីភាសាអង់គ្លេសជាភាសាខ្មែរ។

លោកស្រី ជាលូនី ស៊ីស៊ីឡាដ ប្រធានផ្នែកទំនាក់ទំនងការិយាល័យប្រចាំតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍DVV អន្តរជាតិនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវដែលបានជួយគាំទ្រការបកប្រែពីភាសាអង់គ្លេសជាភាសាឡាវនិងសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះអង្គការDVVអន្តរជាតិសម្រាប់ការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដ៏មានតម្លៃក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយបន្ត។

របាយការណ៍សិក្ខាសាលា

សាវតារ

អាស៊ីអាគ្នេយ៍ស្ថិតក្នុងប្រយោជន៍ក្នុងគោលបំណងដែលមានប្រទេសប៊ីគីកម្ពុជាឡាវនិងវៀតណាម។ ក្នុងទសវត្សរ៍កន្លងមកប្រទេសទាំងនេះបានធ្វើពិធីកម្មយ៉ាងទូលំទូលាយនិងធ្វើទំនើបកម្មសេដ្ឋកិច្ចរបស់ពួកគេដើម្បីដកខ្លួនចេញពីការពឹងផ្អែកខ្លាំងលើវិស័យកសិកម្ម។ ពួកគេក៏ត្រូវបានប្រើគោលនយោបាយបើកចំហជើងមេឃនិងបញ្ចូលទៅក្នុងទីផ្សារសេរីសកលភារៈប្រកួតប្រជែង។ គោលនយោបាយបើកចំហជើងមេឃនិងបញ្ចូលទៅក្នុងទីផ្សារសេរីសកលភារៈប្រកួតប្រជែងដើម្បីទប់ស្កាត់បញ្ហាប្រឈមសម្រាប់តំបន់ទាំងមូលនិងដើម្បីទ្រទ្រង់សន្ទុះអភិវឌ្ឍន៍លើកកម្ពស់ភាពប្រកួតប្រជែងរបស់ខ្លួន។ គន្លឹះមួយក្នុងចំណោមគន្លឹះផ្សេងទៀតក្នុងការសំរេចបាននូវគោលដៅទាំងនោះគឺការយកចិត្តទុកដាក់លើមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍(CLCs) ដែលដើរតួសំខាន់ណាស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ។ មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍គឺជាស្ថាប័នអប់រំក្នុងតំបន់ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងដើម្បីផ្តល់អំណាចនិងឧកាសដល់បុគ្គលម្នាក់ៗនិងលើកកម្ពស់វឌ្ឍនភាពសហគមន៍តាមរយៈនេះពួកគេត្រូវបានផ្តល់ជូននូវការអប់រំពេញមួយជីវិតរួមទាំងជំនាញជាមូលដ្ឋាននិង

ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់នៅក្នុងមូលដ្ឋានជាពិសេសអ្នកដែលមានលទ្ធភាពតិចតួចចូលរៀនសាលា។ ដូច្នេះការអភិវឌ្ឍនៃសហព័ន្ធសង្គមស៊ីវិលត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់យ៉ាងមុតមាំជាមួយ SEAMEO 7 Priority ថ្នាក់តំបន់ ២០១៥-២០៣៥។ ដូច្នេះអង្គការសង្គមស៊ីវិលក៏សមនឹងទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ពីសង្គមទាំងមូលអ្នកស្រុកគ្រូបង្រៀននិងអាជ្ញាធរសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។ មានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលបទពិសោធន៍និងប្រសិទ្ធភាពការអនុវត្តត្រូវបានចែករំលែកក្នុងចំណោមបណ្តាប្រទេសសម្រាប់គោលបំណងនេះ។ ជាមួយនេះដែរ SEAMEO CELLL ដោយមានជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេសនិងហិរញ្ញវត្ថុពីអង្គការ DVV អន្តរជាតិ បានរៀបចំសិក្ខាសាលាមួយស្តីពីការអនុវត្តល្អរបស់មណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍នៅថ្ងៃទី ៧ និង ៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៧។

គោលបំណង

១. ចែករំលែកគំរូនិងការអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យនៃការគ្រប់គ្រងនិងប្រតិបត្តិការរបស់មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍ ជាពិសេសក្នុង៖

- ស្ថានភាពរបស់មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍ក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំថ្នាក់ជាតិ
- ទស្សនទានរបស់មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍
- របៀបដែលអង្គការសង្គមស៊ីវិលបំពេញតម្រូវការសិក្សារបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន
- ប្រភពនៃការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ប្រតិបត្តិការគាំទ្រដល់មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍
- គោលនយោបាយនានាដែលជួយសម្រួលការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពរបស់មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍

២. ផ្តល់យោបល់អំពីដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាជាក់លាក់មួយចំនួននៅក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងប្រតិបត្តិការរបស់មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍

៣. ពង្រឹងបណ្តាញមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍ក្នុងតំបន់លទ្ធផលបន្ថែមមួយទៀតនៃសិក្ខាសាលានេះគឺជាការសង្ខេបនៃកាតព្វកិច្ចនៃអង្គការបង្ហាញដែលជាប្រភពនៃឯកសារយោងសម្រាប់ការអនុវត្តល្អរបស់មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍ នៅក្នុងតំបន់។

រាយការណ៍ពិព័ត៌មាននិងសកម្មភាពសំខាន់ៗ

សិក្ខាសាលាត្រូវបានធ្វើឡើងនៅអាគារ SEAMEO CELLL នៅថ្ងៃទី ៧និង ៨ខែមិថុនាឆ្នាំ ២០១៧ ដែលមានអ្នកចូលរួមមកពីប្រទេសកម្ពុជាឡាវនិងវៀតណាម។លើសពីនេះទៀតគណៈប្រតិភូបន្ទុកដែលធ្វើការលើផ្នែកCLC នៅប្រទេសអាហ្វហ្គានីស្ថានបានចូលរួមសិក្ខាសាលាជាអ្នកសង្កេតការណ៍(សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធរូបភាពឈ្មោះអ្នកចូលរួម)។សិក្ខាសាលាបានចាប់ផ្តើមដោយសុន្ទរកថាស្វាគមន៍របស់លោកលី ហ៊ុយឡាម នាយក SEAMEO CELLL ដែលបន្តដោយសុន្ទរកថាបើករបស់លោកបណ្ឌិតវង្សសុខសុខអគ្គនាយករងនាយកដ្ឋានការអប់រំបន្តក្រសួងអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលប្រទេសវៀតណាម។បន្ទាប់មកអ្នកចូលរួមបានស្តាប់បទបង្ហាញរបស់លោក Uwe Gartenschlaeger នាយកប្រចាំតំបន់អាស៊ីខាងត្បូងនិងអាស៊ីអាគ្នេយ៍នៃការិយាល័យDVVអន្តរជាតិនៅទីក្រុងវៀងចន្ទប្រទេសឡាវដែលបានធ្វើសេចក្តីណែនាំផ្ដោតលើជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃការរៀនសូត្រយុវជននិងការអប់រំមនុស្សពេញវ័យការផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍ទៅតាមបរិបទប្រទេស។បន្ទាប់ពីនោះវិគ្គិនពីប្រទេសវៀតណាមប្រទេសកម្ពុជានិងប្រទេសឡាវបានបង្ហាញនូវករណីជោគជ័យនៃការគ្រប់គ្រង CLC ព្រមទាំងប្រតិបត្តិការរបស់ CLC នៅក្នុងប្រទេសពួកគេផងដែរ។វិគ្គិនពីប្រទេសវៀតណាមបានលើកយកបទបង្ហាញពី CLC នៅឃុំ Xuat Hoa CLC នៅខេត្ត Hoa Binhកត្តាជោគជ័យនៃយន្តការគ្រប់គ្រងរបស់CLC ដែលក្នុងនោះប្រធានក្រុមប្រឹក្សាប្រជាជនគណៈកម្មាធិការមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍CLCផងដែរដូច្នេះអាចប្រមូលផ្តុំនូវធនធានដែលចាំ

បាច់នៅក្នុងតំបន់សម្រាប់សកម្មភាពរបស់ CLC។ បទបង្ហាញរបស់ប្រទេសកម្ពុជាផ្ដោតលើគម្រោង អង្គរ CLC និង ចុងភ្នំស CLCជាពិសេសការណែនាំអំពីភាពខុសគ្នានៃសកម្មភាពមួយចំនួនដែល ក្នុងនោះមានធនាគារស្រូវក្រុមតន្ត្រីមីក្រូឥណទាននិងការផ្លាស់ប្តូរពីCLCទៅCDC (មជ្ឈមណ្ឌល អភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍)ដែលជាហេតុទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់អ្នកចូលរួមបានរកឃើញថាពួកគេ ចាប់អារម្មណ៍ហើយចង់យកគំរូនេះទៅអនុវត្តនៅប្រទេសយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកចូលរួម។

ការធ្វើបទបង្ហាញរបស់ប្រទេសឡាវបានបង្ហាញពីតួនាទីរបស់ CLC សានណារ៉ាន់ថនដែលបាន ផ្លាស់ប្តូរជីវិតរស់នៅរបស់មនុស្សក្នុងសហគមន៍នោះ ពីភាពក្រីក្រខ្លាំងនិងអនត្តភាពខ្ពស់មកមាន ជីវភាពធូរធាឡើងវិញ។ CLC បានផ្តល់ប្រយោជន៍ភាពជាម្ចាស់របស់ប្រជាពលរដ្ឋនៃCLC ដែល ប្រជាជនបានបង្កើតCLCជាប្រព័ន្ធហើយបានធ្វើសកម្មភាពរស់រវើកនិងកម្មវិធីថ្មីៗដែលត្រូវបានផ្ដួច ផ្ដើមដោយប្រជាជនផ្ទាល់។បទបង្ហាញស្តីពីកូមីនកាន (CLC) របស់ជប៉ុននិងកូមីនសេន (មជ្ឈ មណ្ឌលសហគមន៍ជប៉ុន)ដែលចែករំលែកដោយលោក ខេហ្សូកូកនិងលោក ម៉ៃញ៉ុងគីនមកពី SEAMEO CELLL ។វាបានបន្ថែមនូវកត្តាសំខាន់ៗដែលនាំមកនូវភាពជោគជ័យដល់កូមីនកាននិង ភាពខុសគ្នានិងភាពស្រដៀងគ្នារវាង កូមីនកាននិង កូមីនសេន។ សិក្ខាសាលានេះត្រូវបានជំនួស បទបង្ហាញជាសេរីនៃសកម្មភាពជំរុំកើបជាច្រើនដែលបានជួយបញ្ចូលជាធាតុចូល។មាតិការបស់ វាក៏ត្រូវបានបង្កើនផងដែរតាមរយៈការរួមចំណែករបស់លោកបណ្ឌិតជេស៊ីស៊ីហ្វេរណានដេស SEAMEOBIOTROP ដែលបានធ្វើអត្ថាធិប្បាយមួយអំពីរបៀបដើម្បីបង្កើតCLCsឱ្យមាននិរន្តរភាព ជាទីបញ្ចប់លោកស្រី Bui Thanh Xuan,អ្នកស្រាវជ្រាវទូទៅនាយកដ្ឋានមជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវ សម្រាប់ការអប់រំមិនផ្លូវការនិងវិទ្យាស្ថានអប់រំវិទ្យាសាស្ត្ររៀនតាមដៃដែលបានណែនាំអំពីសមាគម រៀនតាមសម្រាប់ការលើកកម្ពស់ការសិក្សាលោក Faramoz Frootan អ្នកគ្រប់គ្រង CLCs អនុរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការអប់រំសម្រាប់អក្ខរកម្មបានចែករំលែកព័ត៌មានអំពីការអភិវឌ្ឍ CLCs ប្រទេស អាហ្វហ្គានីស្ថាន។ លោក IchiroMiyazawa UNESCOទីក្រុងប៉ារីសបានធ្វើបទបង្ហាញអំពីការភ្ជាប់ ទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកសិក្សានៅ CLC លោក Ichiro Miyazawa តាមរយៈការបង្កើតថ្មីនាពេលថ្មីៗ នេះនិងផលប៉ះពាល់របស់ពួកគេសម្រាប់ការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិតនាពេលអនាគត។

ថ្ងៃទីមួយនៃសិក្ខាសាលាត្រូវបានធ្វើការសង្ខេបដោយលោក Uwe Gartenschlaeger។ ផ្នែកផ្សេងគ្នា នៃថ្ងៃទីមួយមានការសម្របសម្រួលដោយលោក Khau Huu Phuoc លោក Ichiro Miyazawa និងលោកបណ្ឌិត Jesus C Fernandez ។ សិក្ខាសាលាបានបន្តនៅថ្ងៃទីពីរដោយមានការពិភាក្សា ជាក្រុមអ្នកចូលរួមត្រូវបានបែងចែកជាបួនក្រុមលាយសញ្ជាតិ។ពួកគេបានពិភាក្សាបន្ថែមទៀតអំពី ការអនុវត្តល្អដែលបានបង្ហាញនៅថ្ងៃដំបូងនិងបញ្ហាប្រឈមដែលអាចកើតឡើងប្រសិនបើពួកគេ ធ្លាប់បានអនុវត្តក្នុងប្រទេសរបស់ពួកគេបន្ទាប់មកអ្នកចូលរួមបានត្រលប់មកវិញតាមក្រុមប្រទេស

ពិភាក្សាបន្ត។ របាយការណ៍នៃការពិភាក្សាជាក្រុមត្រូវបានសម្របសម្រួលដោយលោក លីហ៊ុយឡាំ។ ថ្ងៃទីពីររសៀលទស្សនកិច្ចសិក្សាទៅកាន់ទីស្នាក់ការភូមិភាគ Thanh Loc CLC នៅទី ក្រុងហូជីមិញអ្នកចូលរួមបានទទួលស្វាគមន៍យ៉ាងកក់ក្តៅពីសំណាក់ថ្នាក់ដឹកនាំ ThanhLoc CLC និងបានស្តាប់បទបង្ហាញបង្ហាញនិងការពិភាក្សាយ៉ាងល្អិតល្អន់និងមើលវីដេអូខ្លីៗ។

លទ្ធផល

សិក្ខាសាលារយៈពេលពីរថ្ងៃបានបង្ហាញពីភាពជោគជ័យនឹងមេរៀនបទពិសោធន៍ជាច្រើនដែល បានចែករំលែកនិងរៀននៅក្នុងបរិយាកាសមិត្តភាព។

គោលបំណងនៃសិក្ខាសាលាបានសម្រេចចំណុចមួយចំនួនដូចក្រោមត្រូវបញ្ចូលគ្នា៖

១. CLCsគួរតែត្រូវបានគ្រប់គ្រងនិងគាំទ្រដោយច្បាប់។ ច្បាប់គឺដើម្បីជួយអភិវឌ្ឍCLCs មិនត្រូវ ដាក់កម្រិតលើសកម្មភាពទាំងនោះទេ។
២. អ្នកពាក់ព័ន្ធនានាគួរមានការលើកទឹកចិត្តឱ្យចូលរួមក្នុងកម្មវិធីCLCនិងប្រតិបត្តិការ។
៣. គំរូថ្មីរបស់ CLCs គឺចាំបាច់ត្រូវតែមាន។ គំរូមួយគឺជាមជ្ឈមណ្ឌលការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ដែលជា កន្លែងដែលមានគំនិតដូចផ្ដើមអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍នៅលើដួរដំធំទូលាយទាំងប្រធានបទអប់រំនិង សកម្មភាពត្រូវបានធ្វើឡើងសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍរបស់សហគមន៍។
- ៤-CLCsគួរមានមុខងារច្រើនដែលផ្តល់ជូននូវការសិក្សារៀនសូត្រវប្បធម៌និងសង្គមសកម្មភាពសម ស្របសម្រាប់សហគមន៍។ ការផ្តល់យោបល់ក៏ត្រូវបានធ្វើឡើងផងដែរដែល CLCsអាចធ្វើបានមុខ ងារជាសាលាមត្តេយ្យដែលឪពុកម្តាយអាចចាកចេញពីកូនៗរបស់ពួកគេនៅពេលចូលរួមថ្នាក់រៀន ឬចូលរួមសកម្មភាពនៅ CLCs។
៥. តភ្ជាប់កម្រិតនៃការគ្រប់គ្រងតាមរយៈខ្សែបណ្តោយជាប់ទាក់ទងគ្នាដូចជាថ្នាក់ជាតិថ្នាក់ខេត្តថ្នាក់ ស្រុកនិងថ្នាក់ឃុំត្រូវមានសេចក្តីណែនាំណែនាំច្បាស់លាស់ពីថ្នាក់លើ។
៦. ការគ្រប់គ្រង CLC គួរតែមានភាពសកម្មនិងទាញប្រយោជន៍ពីប្រភពហិរញ្ញវត្ថុដែលបានមកពី សហគ្រាសឯកជនអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនិងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតនៅក្នុងតំបន់។ គ្រួសារគ្រូចិត្តគួរ តែត្រូវបានទទួលការឧបត្ថម្ភ។ ទាំងនេះនឹងជួយកាត់បន្ថយការចំណាយ។
៧. វានឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ប្រសិនបើប្រធានក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់គឺជាអាជ្ញាធរមួយនៅក្នុង ស្ថាប័នរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន (ដូចនៅក្នុងករណីរបស់ XuatHoa CLC នៅប្រទេសវៀតណាមព្រោះនេះ នឹងជួយសម្រួលដល់ការរៀងគរធនធានផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់សកម្មភាពរបស់សម្ព័ន្ធភាពជាតិឃុំ សង្កាត់)។
៨. ការបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពរយៈពេលខ្លីគួរតែត្រូវបានផ្តល់ជូនសម្រាប់នាយក CLC ពីព្រោះ

នៃពួកគេភាគច្រើនមិនបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់តួនាទីនេះទេ។

៩. កម្មវិធីនានាគួរមានការពាក់ព័ន្ធនឹងនិងត្រូវសម្របទៅតាមតំរូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។

តាមរយៈការអនុវត្តជាក់ស្តែងដែលCLCsប្រើដល់តម្រូវការរៀនសូត្រនៅក្នុងតំបន់។

១០. ព័ត៌មាននិងការពិគ្រោះយោបល់គួរតែជាមុខងារសំខាន់របស់ CLCs នេះគឺជាចំណែកមួយនៃតួនាទីអប់រំរបស់ពួកគាត់។

១១. របៀបនៃការរៀនសូត្រផ្សេងៗគ្នាត្រូវបានប្រើដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកចូលរួម។

ឧទាហរណ៍ការប្រើប្រាស់មុខងារនៃការផ្ញើសាររបស់ទូរស័ព្ទដៃដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់អនកូរជនដើម្បីអាននិងសរសេរ។

១២. CLCគួរមានឯករាជ្យភាពខាងហិរញ្ញវត្ថុដើម្បីឱ្យមាននិរន្តរភាព។ ដូច្នេះពួកគេត្រូវការរៀបចំកម្មវិធីបង្កើតប្រាក់ចំណូល។

សិក្ខាសាលាបានទទួលស្គាល់ថាកង្វះការសម្របសម្រួលរវាងCLCsនិងការអប់រំជាន់ខ្ពស់នៅក្នុងតំបន់។ ក្នុងនេះមានការលើកឡើងជាមតិយោបល់ថាCLCsគួរតែមានភាពជាដៃគូជាមួយស្ថាប័នអប់រំខ្ពស់និងLLL តែជាកម្មវិធីសិក្សាមួយសម្រាប់ការអប់រំត្រឹមត្រូវ។

ការវាយតម្លៃសិក្ខាសាលា

ការវាយតម្លៃសិក្ខាសាលាត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈអ៊ីនធឺណិតនៃថ្ងៃធ្វើសិក្ខាសាលាទាំងពីរថ្ងៃ។

ការវាយតម្លៃនេះមិនត្រូវបានធ្វើនៅចុងបញ្ចប់នៃសិក្ខាសាលាទេដូច្នេះអ្នកចូលរួមមានពេលវេលាដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងកម្មវិធីសិក្ខាសាលានិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងគោលបំណងនិងការរំពឹងទុករបស់ពួកគេ។ គិតត្រឹមថ្ងៃទី១៥ខែមិថុនាឆ្នាំ២០១៧នៃការវាយតម្លៃមានដូចខាងក្រោម៖

- មានអ្នកឆ្លើយសំណួរចំនួនប្រាំបួន(ក្នុងចំណោម១៨នាក់)។
- ៨៩% គិតថាសិក្ខាសាលាសម្រេចបាននូវគោលបំណងរបស់ខ្លួន។
- ៦៧% យល់ស្របយ៉ាងមុតមាំថាសិក្ខាសាលានេះមានដំណើរការយ៉ាងល្អក្នុងរយៈពេលបែងចែក។
- ទាំងអស់គិតថាសម្ភារៈទាំងនោះត្រូវបានបង្ហាញក្នុងលក្ខណៈរៀបចំល្អ។
- ៧៨%សិក្ខាសាលានេះបានឆ្លើយតបនឹងការរំពឹងទុករបស់ពួកគេ។
- ៨៩%យល់ថាសិក្ខាសាលានេះមានបរិយាកាសត្រឹមត្រូវ។
- ១១%យល់ថាវាខ្លីពេក(ពីព្រោះថាពួកគេនឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ច្រើនជាងនេះប្រសិនបើវាមានរយៈពេលជាងពីរថ្ងៃ)។
- អន្តរាគមន៍នៃគ្រឿងបរិក្ខារ (សេវាវាយហ្វាយ ភាពមើលឃើញ សូរស័ព្ទ ទឹកផ្លែឈើ)

សិក្ខាសាលា) មានច្រើនជាង៦៧%ល្អឥតខ្ចោះមួយចំនួនទៀតគិតថាជាល្អ។
 មតិយោបល់បន្ថែមទៀតដែលបានផ្តល់ដូចជាសិក្ខាសាលាទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់ល្អពីអ្នកចូលរួម។ ចំណុចសម្រាប់ការពិចារណាត្រូវមានពេលវេលាច្រើននិងមានទស្សនកិច្ចបន្ថែមទៀតដល់ទីតាំងCLCs ។

ឧបសម្ព័ន្ធបញ្ជីឈ្មោះអ្នកចូលរួម :

ប្រទេស / អង្គការ	នាមនិងគោត្តនាម	មុខងារ / តួនាទី
ប្រទេសកម្ពុជា		
	លោក នងវត្តា	នាយកការិយាល័យ NFUAJ នៅកម្ពុជា
	លោក ហង់ប្រចាន់សុវណ្ណ	ប្រធានការិយាល័យ នាយកដ្ឋានអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធក្រសួងអប់រំយុវជននិង កីឡាកម្ពុជា
	លោកស្រី ឈុំស៊ីរ៉ូ	អ្នកសម្របសម្រួលអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ភាពជាដៃគូផ្នែកអប់រំនៅកម្ពុជា
ប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី		
	បណ្ឌិតយេស៊ីវ ហ្វេណាដេស្យូ	នាយករង SEAMEO BIOTROP
ប្រទេសឡាវ		
	លោក វណ្ណាកនដាន់ណាឡាត	នាយកដ្ឋានអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ MOES, ឡាវ

	សាស្ត្រាចារ្យរង អាត់ធិតថាយ ចន្ទុនសាយ	ព្រឹទ្ធបុរសនៃមហាវិទ្យាល័យអប់រំជាតិ សាកលវិទ្យាល័យឡាវ
វៀតណាម		
	បណ្ឌិត ងៀនហុងស៊ីន	អគ្គនាយករងនាយកដ្ឋានអប់រំបន្ត ក្រសួងអប់រំវៀតណាម
	លោកស្រី ប៊ុយថេញស៊ាន់	ប្រធាននាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវទូទៅ មជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ វិទ្យាស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រអប់រំវៀតណាម
	លោក ផាមជីហ្ស៊ីង	ផ្នែកអប់រំបន្ត DOET, ប្រទេសវៀតណាម
	លោកស្រី ជាន់ធីតីមង្គុក	អនុប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលអប់រំបន្ត ស្រុកវ៉ៅប៉ាខេត្តវៀតណាម
	លោក ងៀកខេងហូ	នាយកដ្ឋានអប់រំបឋមDOET ខេត្ត Dong Nai
	លោក ជឿនស៊ុណាម	អនុប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលអប់រំបន្ត ស្រុកដុងណៃប្រទេសវៀតណាម
ប្រទេសអាហ្វហ្គានីស្ថាន		
	លោក ហ្វាហ្គម៉ូស ហ្វូតថេន	អ្នកគ្រប់គ្រងCLCsអនុប្រធានក្រសួងអប់រំអក្ខរកម្ម MOE, Afghanistan
	លោក មហាម៉ាដកេស៊ីមហាម៉ាដ	មន្ត្រីគម្រោងUNESCO Kabul Office
	លោក សេមស៊ីឌីនម៉ាហ៊ីប	អ្នកគ្រប់គ្រងកម្មវិធី ALCs / CLCs ANAF AE
	លោក ចច កាឌីរី ស៊ូហ្ស៊ី	កម្មវិធីគ្រប់គ្រងកម្មវិធី ELA UNESCO Kabul Office
DVV អន្តរជាតិ		

	លោក អ៊ីវ៉េហ្គាឌិនស្តេហ្គ័រ	នាយកប្រចាំតំបន់DVV អន្តរជាតិ
UNESCO ទីក្រុងបាងកក		
	លោក អ៊ីឈីរ៉ូមីយ៉ាហ្សាវ៉ា	អ្នកឯកទេសកម្មវិធី UNESCO Bangkok Office
SEAMEO CELLL		
	លោក ឡេហ៊ុយឡាំ	នាយកមជ្ឈមណ្ឌលSEAMEO CELLL
	លោកស្រី រូឡេនឈី	នាយិការងារSEAMEO CELLL
	លោកស្រី សាវឈីធ្វហៀន	ប្រធានផ្នែកបុគ្គលិកនិងរដ្ឋបាល
	លោកយូហ្វតភូក	ប្រធានផ្នែកស្រាវជ្រាវនិងបណ្តុះបណ្តាល
	លោក ម៉ៃហុងគីន	អនុប្រធានផ្នែកស្រាវជ្រាវនិងបណ្តុះបណ្តាល
	លោកស្រី ត្រានធីធួយធាន	មន្ត្រីកម្មវិធី
	លោកស្រី ឡេងភឿងលីញ	មន្ត្រីអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិ
	លោកស្រី ត្រានធីឡែន	គណនេយ្យ
	លោក ត្រានបាលីង	បុគ្គលិកខាងក្រៅ
	លោកស្រី រ៉ូធីខេឈី	អ្នកហាត់ការ

ឧបសម្ព័ន្ធនាក់ទំនងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ :

១.ព័ត៌មានរបស់សិក្ខាសាលាត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅ <http://www.seameocelll.org/seameo-celll-news/clc-development-mutual-exchange-of-good-practices-of-clcs-in-cambodia-lao-pdr-vietnam-afghanistan-and-japan>

២.បទបង្ហាញនិងរូបថតរបស់សិក្ខាសាលាត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅ.

<http://www.seameocelll.org/events/clc-workshop-june-2017>

៣.បទបង្ហាញដៃអ្នកត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅ.

Cambodia:https://youtu.be/pUezG_xFaVs

Lao PDR:<https://youtu.be/hnh-asEdeXI>

Vietnam:<https://youtu.be/28vEX0NAxzw>

៤.ទម្រង់វាយតម្លៃរបស់សិក្ខាសាលាត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅ.

<https://www.surveymonkey.com/r/6NFQ6NG>

សេចក្តីសង្ខេបនៃបទបង្ហាញ

ទស្សនវិស័យរបស់អង្គការDVV នៅក្នុងតំបន់អាស៊ី - ប៉ាស៊ីហ្វិក

Uwe Gartenschlaeger

នាយកប្រចាំតំបន់ -DVV អន្តរជាតិIDVV គឺជាវិទ្យាស្ថានសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិនៃសមាគមអប់រំមនុស្សពេញវ័យប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ជាមួយដៃគូជាង ២០០នៅក្នុងទ្វីបអាហ្វ្រិកអាស៊ីអាមេរិកឡាទីននិងអឺរ៉ុប។DVV ធ្វើការលើបីកម្រិតដើម្បីតស៊ូមតិការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិតនៅទូទាំងពិភពលោកនិងផ្តល់អំណាចដល់បុគ្គលពលរដ្ឋ។ក្រៅពី

ការបង្កើតCLCsនៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាលDVVក៏ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញចល័តកសាងសមត្ថភាពសម្រាប់បុគ្គលិកផងដែរ។ផ្តល់ការគាំទ្រដល់អង្គការក្នុងស្រុកក៏ដូចជាសហការជាមួយដៃគូក្នុងតំបន់ដូចជាSEAMEO CELLL និង UNESCOទីក្រុងបាងកកដើម្បីបង្កើតគោលនយោបាយNFE និង LLL ។ការព្រួយបារម្ភចម្បងរបស់DVVក្នុងតំបន់នេះគឺការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌLLL ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់ AE NFEការគាំទ្រដល់អង្គការសង្គមស៊ីវិលដើម្បីផ្តល់សំលេងដល់អ្នកដែលបាត់បង់ឱកាស(យុវជនយុវនារីនិងជនជាតិភាគតិច)។

Xuat Hoa CLC - CLC គំរូមួយរបស់វៀតណាម

Mai Hong Quan

អនុប្រធានផ្នែកស្រាវជ្រាវនិងបណ្តុះបណ្តាល -SEAMEO CELLL

បទបង្ហាញផ្ដោតលើការពិពណ៌នារបស់ CLC នៅXuat Hoa, ខេត្ត Hoa Binh ដែលជាមជ្ឈមណ្ឌលអប់រំសហគមន៍គំរូ (CLC)របស់វៀតណាម។ បទបង្ហាញចាប់ផ្តើមជាមួយសមិទ្ធផលសំខាន់ៗមួយចំនួនរបស់ឃុំXuat Hoaចាប់តាំងពីការបង្កើតតាំងពីឆ្នាំ 2009។ ផ្នែកទីពីរអំពីសកម្មភាព

ចំបងៗដែលមានកម្មវិធីសំខាន់ៗចំនួនបីគឺ៖ព័ត៌មានផ្តល់ប្រឹក្សាប្រឹក្សាយោបល់ការអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលនិងអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍។បានពិភាក្សានៅក្នុងផ្នែកបន្ទាប់គឺជាកត្តាជោគជ័យរបស់CLC នៅXuat Hoa ដែលរួមមាន៖ ១) សកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធ ២) តួនាទីរបស់ CLC នៅXuat Hoa

ការប្រមូលផ្តុំប្រសិទ្ធភាពនៃធនធានក្នុងស្រុកនិង៣) មូលដ្ឋានអំណាចនិងការយល់ដឹងរបស់សហគមន៍។ ផ្នែកចុងបញ្ចប់បានបញ្ចប់បទបង្ហាញជាមួយបញ្ហាប្រឈមដូចជាCLCs កំពុងជួបប្រទះដូចជាការពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់មូលនិធិនិងតួនាទីច្រើនយ៉ាងទំនួលខុសត្រូវការងាររបស់មេដឹកនាំ CLC នៅXuat Hoa ។

ការអនុវត្តល្អរបស់CLCនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

នងវ៉ុត្តា

នាយក ការិយាល័យ -NFUAJ នៅកម្ពុជា

ជាមួយនឹងគោលបំណងដើម្បីអភិវឌ្ឍម៉ូដែលប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃការគ្រប់គ្រង CLCនិងមុខងារពហុមុខងាររបស់ខ្លួនសកម្មភាពរបស់ CLCអង្គត្រូវបានបង្កើតឡើងនិងរៀបចំចេតនាសម្ព័ន្ធឡើងវិញនៅឆ្នាំ២០១០ផ្តល់ឧកាសរៀនសូត្រ

សម្រាប់អ្នកដែលមានលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំតិចតួចឬ

គ្មានលទ្ធភាពជួយពួកគេឱ្យមានស្មារតីលះបង់និងមាននិរន្តរភាពជីវភាព។ការផ្តល់ជូនកន្លែងសម្រាប់សហគមន៍បានជួបជុំពិភាក្សាជាចុងក្រោយគឺការផ្លាស់ប្តូរពីCLCs ទៅCDCs ដែលជាទិសដៅនិរន្តរភាព។ការយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់នូវតម្រូវការរបស់សហគមន៍គឺជារឿងចាំបាច់ជាងនេះទៅទៀតកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសម្របសម្រួលនិងភាពជាដៃគូក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធនិងអ្នកដទៃត្រូវបានចាត់ជាអទិភាព។ការគាំទ្របច្ចេកទេសមិនគ្រប់គ្រាន់ ការគ្រប់គ្រងមិនល្អបុគ្គលិកខ្វះជំនាញគឺជាបញ្ហាប្រឈមចម្បងដែលត្រូវដោះស្រាយ។

មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍នៅប្រទេសឡាវ

វណ្ណាខនដាន់ណាឡាត់

នាយកដ្ឋានអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ -MOES ប្រទេសឡាវ

កម្មវិធី CLC ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ ១៩៧៦ដោយមានគោលបំណងដើម្បីលើកកម្ពស់អក្ខរកម្មនិងរៀនសូត្រពេញ

មួយជីវិតការរៀនសូត្រនិងការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនិងលើកកម្ពស់គុណភាពជីវិត។ ប្រជាជនក្នុងមូលដ្ឋានរួមចំណែកដល់ការកសាង CLC និង បង្ហាញពីភាពជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃសំភារៈតាមរយៈការគ្រប់គ្រង។ CLCs ស្ថិតក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំជាផ្លូវការនិងផ្តល់ជូនកម្មវិធីទូលំទូលាយដែលត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីបំពេញតំរូវការរបស់ប្រជាជនក្នុងតំបន់(មនុស្សជាច្រើនទាក់ទងនឹងជំនាញវិជ្ជាជីវៈ)ក៏ដូចជាកម្មវិធីសមមូលសម្រាប់អ្នកដែលមិនអាចអាននិងសរសេរភាសាឡាវឬអ្នកដែលមិនទាន់បានបញ្ចប់ការសិក្សានៅកម្រិតបឋមសិក្សា។ CLCs ទទួលបានចំនួនទឹកប្រាក់ដ៏ច្រើននៃការផ្តល់មូលនិធិពីរដ្ឋាភិបាលនិងធនធានផ្សេងទៀតពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុកនិងអន្តរជាតិជាពិសេស DVV អន្តរជាតិ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយកង្វះខាតបុគ្គលិកនិងគ្រឹះស្ថានអប់រំដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិមិនគ្រប់គ្រាន់នៅតែជាបញ្ហាប្រឈមលេចធ្លោក្នុងចំណោមបញ្ហាប្រឈមរបស់ CLCs នៅឡាវ។

CLC របស់ដប៉ុន (Kominkan) និងមជ្ឈមណ្ឌលសហគមន៍ (Komisen)

Khau Huu Phuoc

អ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកស្រាវជ្រាវនិងបណ្តុះបណ្តាល - SEAMEO CELLL

Mai Hong Quan

អនុប្រធានផ្នែកស្រាវជ្រាវនិងបណ្តុះបណ្តាល - SEAMEO CELLL

ប្រទេសដប៉ុនជាប្រទេសដែលបំផ្លិចបំផ្លាញដោយសង្គ្រាមលោកលើកទី ២។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងរយៈពេលមួយទសវត្សរ៍បានក្លាយជាផ្នែកមួយបណ្តាប្រទេសឈានមុខគេបំផុត។ ក្នុងចំណោមកត្តារួមចំណែកដល់ការរីកចម្រើននេះការអភិវឌ្ឍគឺជាកំណែទម្រង់វិស័យអប់រំ។ រដ្ឋាភិបាលរបស់ខ្លួនបានកំណត់ថាសម្រាប់ការងើបឡើងវិញឆាប់រហ័សការផ្លាស់ប្តូរនៃប្រទេសនេះការអប់រំសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវបានគេត្រូវការជាចាំបាច់ហើយនេះនឹងជាការប្រសើររបំផុតសម្រេចបានដោយការលើកកម្ពស់ការអប់រំសង្គមនៅតាមវិទ្យាស្ថានអប់រំសង្គមផ្សេងៗក្នុងនោះមាន Kominkan។ ច្បាប់ស្តីពីការអប់រំសង្គមត្រូវបានអនុម័ត ដើម្បីចែងអំពី ការបង្កើត គោលបំណងអភិបាលកិច្ចនិងការគ្រប់គ្រងថវិកានិងប្រតិបត្តិការរបស់ Kominkan ។ នៅលើក្របខ័ណ្ឌ

ច្បាប់នេះនិងគាំទ្រដោយលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យដែលបានសាទរនិងវិមជ្ឈការក្នុងវិស័យអប់រំការគ្រប់គ្រង Kominkanត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងក្រុងទាំងអស់ដែលគ្រប់គ្រង ដោយក្រុមប្រឹក្សាក្នុងស្រុក(ដែលជាស្ថាប័នអប់រំទទួលខុសត្រូវចំពោះការអភិវឌ្ឍវិស័យអប់រំក្នុងសង្គមរបស់ពួកគេក្នុងតំបន់និងឯករាជ្យរបស់ក្រសួងអប់រំយុវជនឬវិជ្ជាជីវៈ (MEXT)បានអភិវឌ្ឍយ៉ាងឆាប់រហ័សបំផុតឱ្យបានត្រឹមត្រូវនូវតម្រូវការសិក្សារបស់ប្រជាជនក្នុងតំបន់។ ចាប់តាំងពីទសវត្សឆ្នាំ១៩៧០ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់ជប៉ុនបានផ្លាស់ប្តូរហើយKominkanអាចធ្វើបានមិនទាន់គ្រប់ជ្រុងជ្រោយជាមួយនឹងស្ថានភាពថ្មីនិងការដោះស្រាយបញ្ហាថ្មីដែលមួយក្នុងចំណោមចំណុចទាំងនោះគឺការកំណត់ថវិកា។ Komisenដែលជាមជ្ឈមណ្ឌលសហគមន៍ស្វ័យភាពបានចូលជា អត្ថិភាពរួមជាមួយ Kominkanសម្រាប់រយៈពេលដ៏យូរដែលបានចាប់ផ្តើមលេចធ្លោឡើងយ៉ាងខ្លាំងគួរចាប់អារម្មណ៍។ ខណៈពេលKominkan គឺដោយច្បាប់កំណត់ថាជាអង្គភាពមិនរកប្រាក់ចំណេញដែលត្រូវបានរឹតត្បិតពីសកម្មភាពរកប្រាក់ចំណេញណាមួយគឺ Komisenរីករាយជាមួយនឹងការគ្រប់គ្រងដោយភាពបត់បែនជាងមុនដោយអង្គភាពរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន។ ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុអាចត្រូវបានយកពីការប្រមូលថវិកាសម្រាប់កម្មវិធីសិក្សា។ ថ្លៃសមាជិកភាពមានអាណត្តិ ដូច្នេះ Komisenមាននិរន្តរភាពបន្ថែមទៀតដោយសារតែប្រភពហិរញ្ញវត្ថុរបស់ពួកគេសព្វថ្ងៃនេះទាំងKominkan និង Komisenមាននៅតាមទីក្រុងជាច្រើនហើយក្នុងដែលឃើញថាសកម្មភាពរបស់ពួកគេនិងកម្មវិធីស្រដៀងគ្នា។

ការបន្តដំណើរការមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍ផ្នែកលើបទពិសោធន៍មួយចំនួននៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ីនិងប្រទេសហ្វីលីពីនចងក្រងដោយយូណេស្កូនិងការយល់ដឹងផ្ទាល់ខ្លួន

បណ្ឌិត Jess C. Fernandez
នាយករង SEAMEO BIOTROP

នៅក្នុងបទបង្ហាញរបស់លោកបណ្ឌិត Jesus Fernandez បានចែករំលែកបទពិសោធន៍ខ្លះៗរបស់គាត់ក្នុងការទ្រទ្រង់CLCប្រតិបត្តិការនៅប្រទេសហ្វីលីពីននិងឥណ្ឌូនេស៊ីរួមជាមួយការយល់ដឹងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។

ជាបឋមរបស់គាត់គឺការព្រួយបារម្ភក្នុងការដោះស្រាយដំណើរការរបស់CLC ដែលផ្ដោតលើការលើកកម្ពស់រូបភាពរបស់ CLC ចំពោះសាធារណៈនិង ដៃគូដែល មានសក្តានុពលអភិវឌ្ឍន៍ក្រុមអតិថិជនស្ម័គ្រចិត្តជាមួយសិក្សាអ្នកស្ម័គ្រចិត្តកម្មវិធីនិងការឈានដល់ក្រុមហ៊ុនអាជីវ

កម្មនានា អង្គការនិងបុគ្គលដើម្បីស្វែងរកការគាំទ្ររបស់ពួកគេចំពោះ CLC។ បទបង្ហាញដែលនៅសល់របស់គាត់ត្រូវបានរក្សាទុកសម្រាប់ព័ត៌មានអំពី SEAMEO កម្មវិធីភូមិ STAR - ជាកម្មវិធីមួយដែលបង្កើតឡើងដោយ SEAMEO BIOTROP ដើម្បី"អភិវឌ្ឍន៍មូលដ្ឋានសហគមន៍មាននិរន្តរភាពការអភិវឌ្ឍន៍មួយដែល "នោះការងារទៅ"ការដោះស្រាយដែល SEAMEO ទាំង៧ អាទិភាពនិងឈានដល់និរន្តរភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍របៀបវារៈ២០២០ ដល់ ២០៣០ (គោលដៅទី៩) ។"

តួនាទីរបស់សមាគមរៀតណាមក្នុងការជំរុញសិក្សាក្នុងការអភិវឌ្ឍមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍នៅរៀតណាម

Bui Thanh Xuan

ប្រធាននាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវសម្រាប់បញ្ហាទូទៅនៃការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធមជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវសម្រាប់ការអប់រំក្រៅ ប្រព័ន្ធវិទ្យាស្ថានអប់រំវិទ្យាសាស្ត្ររៀតណាមVNIES

ក្នុងបទបង្ហាញនេះលោកស្រីXuânបានផ្ដោតលើតួនាទីរបស់សមាគមរៀតណាមសម្រាប់ការសិក្សាការផ្សព្វផ្សាយ (VALP) ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍នៃសហភាពការងារនៅរៀតណាមនេះបើយោងតាមការបង្ហាញពីតួនាទីរបស់ VALP នៅក្នុងសហភាពជាតិពាក់ព័ន្ធជាចម្បងពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គការ និងការគ្រប់គ្រងនិងការផ្សព្វផ្សាយ។ ទាក់ទងនឹងតួនាទីនៃការជំរុញ VALP បានផ្តល់ការគាំទ្រយ៉ាងខ្លាំងដល់ប្រតិបត្តិការរបស់CLCsតាមរយៈសិក្ខាសាលាផ្សេងៗគ្នាវគ្គបណ្តុះបណ្តាលពិគ្រោះយោបល់និងការណែនាំភាពជាអ្នកដឹកនាំនិងការគាំទ្រដែលរួមចំណែកយ៉ាងសកម្មដល់ចំនួនសរុបនៃ CLCs ចំនួន ១១០៥៧នៅក្នុងប្រទេសរៀតណាមនៅចុងឆ្នាំ ២០១៦។ នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃស្ថាប័ននិងការគ្រប់គ្រង តួនាទីគួរឱ្យកត់សម្គាល់បំផុតរបស់ VALP គឺថា VALP គឺជាគន្លឹះមួយដែលVALPជាសមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់នៅឃុំនីមួយៗ។ ទីបញ្ចប់នៃសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះបានសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើសារៈសំខាន់នៃការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងរបស់CLCsដែលភារកិច្ចសំខាន់របស់ VALP រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ក៏ដូចជាការណែនាំទិសដៅជាច្រើនដើម្បីពង្រឹងបន្ថែមទៀតសកម្មភាពរបស់ CLCs នាពេលអនាគត។

មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍នៅអាហ្សហ្គានីស្ថាន

Faramoz Frootan

អ្នកគ្រប់គ្រងថ្នាក់ជាតិនៃ CLCs អនុប្រធានក្រសួងអប់រំ

អគ្គរក្សា - MOE, Afghanistan

Mohammad Qaseem Hammad

មន្ត្រីគម្រោង - អង្គការ UNESCO កាប៊ុល

លោក Shamsudin Muhib

អ្នកគ្រប់គ្រងកម្មវិធី ALCs / CLCs ANAF AE

George Kadiri Susu

អ្នកគ្រប់គ្រងកម្មវិធីអេឡិចត្រូនិក - អង្គការ UNESCO

កាប៊ុល

ទស្សនៈ គំនិតនៃ CLCs ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅអាហ្សហ្គានីស្ថានក្នុងឆ្នាំ ២០០៣។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក CLCs សាកល្បងចំនួន ៣ ត្រូវបានបង្កើតឡើងហើយ CLCs ចំនួន ១៥ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុង៣ កម្រិតគឺ៖ ថ្នាក់ជាតិ ស្រុក និង ភូមិ ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អនុប្រធានក្រសួងអប់រំអគ្គរក្សានិងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត។ CLCs ផ្តល់ជូនកម្មវិធីស្តីពីអក្ខរកម្មការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈការប្រឹក្សាយោបល់ការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិត ការផ្តល់ សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រីសង្គមវប្បធម៌និងការកំសាន្តសិក្ខាសាលានិងការបណ្តុះបណ្តាលក៏ដូចជាបម្រើជាកន្លែងសហគមន៍ដែលមានមុខងារ ចម្រុះសម្រាប់ការប្រជុំជាសាធារណៈការប្រារព្ធពិធីនិងការដោះស្រាយបញ្ហាសហគមន៍។ គោលនយោបាយមានឥទ្ធិពលលើ CLCs ត្រូវបានបង្កើតឡើង ។ តួនាទីសំខាន់ៗរបស់ CLCs ក្នុងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយរដ្ឋាភិបាលនិងសាធារណជន។ ក្រៅពីរដ្ឋាភិបាល CLCs នៅប្រទេសអាហ្សហ្គានីស្ថានក៏ទទួលបានការគាំទ្រយ៉ាងច្រើនពីអង្គការ UNESCO កាប៊ុល ISAF សហព័ន្ធជាតិនៃអង្គការយូណេស្កូនៅប្រទេសជប៉ុននិងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាតិដទៃទៀត។ សំខាន់បំផុតសហគមន៍បានចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការបង្កើតការសាងសង់និងគាំទ្រ CLCs ។ ក្រៅពី CLCs ក៏មានមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសម្រាប់មនុស្សពេញវ័យផងដែរដែលគ្រប់គ្រងដោយអាហ្សហ្គានីស្ថានសហគមន៍ជាតិសម្រាប់ការអប់រំមនុស្សពេញវ័យ (ANAF AE) ។ ពួកគេផ្តល់ការអប់រំអក្ខរកម្មនិងការអប់រំសម្រាប់កម្មវិធីការងារដើម្បីគាំទ្រដល់អ្នកស្វែងរកការងារធ្វើនិងបុគ្គលិកដើម្បីរក្សាការងាររបស់ពួកគេ។ ភាពជាដៃគូជាមួយសភាពាណិជ្ជកម្មជាតិនិងអង្គការ

យូណេស្កូមានបន្ថែមទៀតដើម្បីលើកកម្ពស់និងធានាប្រសិទ្ធភាពរបស់CLCs។

ការភ្ជាប់សិស្សនៅ CLC

Ichiro Miyazawa

អ្នកជំនាញផ្នែកអក្ខរកម្មនិងការសិក្សារៀនសូត្រពេញមួយជីវិត - អង្គការ
UNESCO ទីក្រុងប៉ារីស

បទបង្ហាញនេះចាប់ផ្តើមពីប្រវត្តិនិងស្ថិតិលម្អិតនៃ CLCsនៅអាស៊ី ផ្នែកសំខាន់
បន្ទាប់មកគឺសកម្មភាព ចំនួន ៦ CLC ប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតមានសារៈសំខាន់ដែលជាផលប៉ះ
ពាល់លើសហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងតំបន់។ សកម្មភាពចម្រុះទាំងនេះចែករំលែកលក្ខណៈទូទៅនៃ
គោលបំណងដើម្បីលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់សិស្សក្នុងមូលដ្ឋាន (និងសូម្បីតែជនបរទេស)
ទៅកាន់សហគមន៍តាមរយៈការប្រើប្រាស់ICT ។ ផ្នែកទីបីបង្ហាញសកម្មភាពទាក់ទងនឹងការ
អភិវឌ្ឍCLCs ដែលត្រូវបានរៀបចំដោយអង្គការយូណេស្កូចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០១១។
ជាពិសេសនៅក្នុងផ្នែកនេះគាត់ក៏បានណែនាំទំព័ររហូសប៊ុកនៃមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍
ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកប្រាជ្ញចាប់អារម្មណ៍និងអ្នកអនុវត្តអាចចូលរួមពិភាក្សានិងផ្លាស់ប្តូរគំនិត
ទាក់ទងទៅនឹងប្រតិបត្តិការរបស់CLCsនៅក្នុងតំបន់។ នៅទីបញ្ចប់Ichiroបានបញ្ចប់ការបង្ហាញរបស់
គាត់ដោយហេតុផលថាហេតុអ្វីបានជាLLL ជាទូទៅនិង CLCs មានសារៈសំខាន់ណាស់នៅអាស៊ី។

ພາສາລາວ

AE: ການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່

ALC: ສູນການຮຽນຮູ້ຜູ້ໃຫຍ່

ANAF AE: ສະມາຄົມການສຶກສາຜູ້ໃຫ້ຂອງອາຟການິສະຖານ

CDC: ສູນພັດທະນາຊຸມຊົນ

CLC: ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ

CSO: ອົງການປະຊາສັງຄົມ)

DOET: ກົມການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ

DVV: ດີວີວີ-ສະມາຄົມການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່ເຢຍລະມັນ

ELA: ການເສີມສ້າງການຮູ້ທັງສີ່ໃນອາຟການິສະຖານ

HE: ການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ICT: ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ISAF: ກອງກຳລັງສະໜັບສະໜູນຄວາມປອດໄພລະຫວ່າງປະເທດ

LLL: ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ

MEXT: ກະຊວງສຶກສາທິການ, ວັດທະນະທຳ, ກິລາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ-ຍີ່ປຸ່ນ

MOE: ກະຊວງສຶກສາທິການ-ອາຟການິສະຖານ

MOES: ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ-ສປປ ລາວ

MOET: ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ-ຫວຽດນາມ

MOEYS: ກະຊວງສຶກສາທິການ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ກິລາ-ກຳປູເຈຍ

NFAUJ: ສະມາພັນແຫ່ງຊາດອຸຍແນດສະໂກໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ

NFE: ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

NGO: ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ

SEAMEO: ອົງການລັດຖະມົນຕີສຶກສາແຫ່ງອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້

SEAMEO BIOTROP: ສູນຊີເມວພາກພື້ນສຳລັບ ຊີວະວິທະຍາເຂດຮ້ອນ

SEAMEO CELLL: ສູນຊີເມວພາກພື້ນສຳລັບການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ

UIL: ສະຖາບັນອຸຍແນດສະໂກສຳລັບການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ

UNESCO: ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການສຶກສາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ

VALP: ສະມາຄົມການສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຂອງຫວຽດນາມ

ຄຳສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ

SEAMEO CELLL ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງ

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກໆ ທ່ານທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນເອກະສານສະບັບນີ້,

ທ່ານ ນາງ ປີ ວັນນາ, ຜູ້ອຳນວຍການ ຫ້ອງການດິວິວີ ອິນເຕີເນເຊິນແນວ ປະຈຳ
ປະເທດກຳປູເຈຍ ທີ່ໄດ້ສຸມເຫື່ອແຮງຊ່ວຍໃນການແປເອກະສານສະບັບນີ້ຈາກ
ພາສາອັງກິດມາເປັນພາສາຂະເໝນ (ພາສາກຳປູເຈຍ),

ທ່ານ ນາງ ດາລຸນີ ສີສຸລາດ, ຜູ້ບໍລິຫານດ້ານການສື່ສານ ຫ້ອງການ ດິວິວີ
ອິນເຕີເນເຊິນແນວ ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, ຫ້ອງການທີ່ປະເທດ
ລາວ ທີ່ໄດ້ສຸມເຫື່ອແຮງຊ່ວຍໃນການແປເອກະສານສະບັບນີ້ຈາກພາສາອັງກິດມາ
ເປັນພາສາລາວ, ແລະ

ດິວິວີ ອິນເຕີເນເຊິນແນວ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະມານໃນການ
ຈັດພິມເອກະສານສະບັບນີ້.

ບົດລາຍງານກອງປະຊຸມ

ບົດນຳ

ອິນໂດຈີນເປັນອະນຸພາກພື້ນໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ທີ່ປະກອບດ້ວຍປະເທດ ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ. ໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາເສດຖະກິດຂອງບັນດາ ປະເທດອິນໂດຈີນໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງກ້າວກະໂດດ ດ້ວຍຄວາມທັນສະໄໝ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການອາໄສກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ; ໄດ້ມີການເປີດກວ້າງ ແລະ ມີ ການຮ່ວມມືປະສານ ເພື່ອກ້າວເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ສິ່ງທ້າ ທາຍໃນພາກພື້ນນີ້ແມ່ນການພັດທະນາ ແລະ ຮັກສາໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ເພື່ອສາມາດ ແຂ່ງຂັນໄດ້ໃນລະດັບພາກພື້ນ. ໜຶ່ງໃນປັດໄຈສຳຄັນໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແມ່ນການສຶກສາ ເຊິ່ງປະຈຸບັນນີ້ ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ (ສຮຊ)ແມ່ນມີບົດບາດຫຼາຍຂຶ້ນ.

ສຣຊ ແມ່ນສະຖາບັນການສຶກສາໃນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ມີການສະໜອງການສຶກສາຕະຫຼອດຊີວິດ ລວມທັງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ວິຊາຊີບສຳລັບທຸກຄົນໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍ ສະເພາະຜູ້ທີ່ດ້ອຍໂອກາດ. ການພັດທະນາ ສຣຊ ຈຶ່ງເປັນທິດທາງທີ່ຈະສາມາດຕອບສະ ໜອງ 7 ແຜນງານບູລິມະສິດຂອງ ອົງການ SEAMEO (2015-2035), ໂດຍສະເພາະ ໃນແຜນງານທີ 2 ‘ແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍໂດຍການສ້າງໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມ’ ແລະ ແຜນງານທີ 4 ‘ສົ່ງເສີມການສຶກສາວິຊາຊີບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ’.

ສຣຊ ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈໃນທົ່ວສັງຄົມ -- ປະຊາຊົນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ -- ສຳລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເປັນຫົວຂໍ້ສຳຄັນໃນການ ແລກປ່ຽນປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະຫວ່າງປະເທດ. ດັ່ງນັ້ນ SEAMEO CELLL ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ງົບປະມານ ຈາກທ້ອງຖານ ດິວິວີ ອິນເຕີເນເຊັນແນວ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ ສຣຊ ບົດຮຽນທີ່ດີຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນວັນທີ 7 - 8 ມິຖຸນາ 2017.

ຈຸດປະສົງ

ກອງປະຊຸມມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີໂອກາດດັ່ງນີ້

1. ແລກປ່ຽນຮູບແບບ, ວິທີການໃນການບໍລິຫານ ແລະ ການປະຕິບັດງານຂອງ ສຣຊ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ:
 - ສະພາບການຂອງລະບົບ ສຣຊ ໃນລະດັບຊາດ
 - ແນວຄວາມຄິດຂອງ ສຣຊ
 - ການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນ
 - ແຫຼ່ງງົບປະມານ ໃນການບໍລິຫານ ສຣຊ
 - ນະໂຍບາຍທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການບໍລິຫານ ສຣຊ
2. ແນວທາງໃນການແກ້ໄຂປັນຫາໃນການບໍລິຫານ ແລະ ປະຕິບັດງານຂອງ ສຣຊ
3. ເຄືອຂ່າຍຂອງ ສຣຊ ໃນພາກພື້ນ

ຜົນໄດ້ຮັບຂອງກອງປະຊຸມມີບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້ຂອງບົດນຳສະເໜີ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນໃນການບໍລິຫານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສຮຊ ໃນພາກພື້ນ.

ລາຍງານກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນ ແລະ ກິດຈະກຳຫຼັກ

ກອງປະຊຸມໄດ້ຈັດຂຶ້ນທີ່ SEAMEO CELLL ໃນວັນທີ 7-8 ມິຖຸນາ 2017, ໂດຍມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕ່າງໜ້າຈາກ ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ. ນອກນັ້ນຍັງມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ເຊິ່ງເປັນຜູ້ບໍລິຫານ ສຮຊ ຈາກ ອາຟການິສະຖານຈຳນວນ 4 ທ່ານເຂົ້າຮ່ວມເພື່ອສັງເກດການ (ໃນພາກຜະໜວກ ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ). ກອງປະຊຸມເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກ່າວຕ້ອນຮັບຈາກ ທ່ານ ເລ ຮຸຍ ລຳ, ຜູ້ອຳນວຍການຂອງ SEAMEO CELLL, ຕໍ່ມາແມ່ນການກ່າວເປີດກອງປະຊຸມໂດຍທ່ານ ຫວຽນ ສິງ ຊັນ, ຮອງຫົວໜ້າກົມການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ຫວຽດນາມ.

ທ່ານ ອູເວີ ກາກເຕິນສະແລເກີ ຜູ້ອຳນວຍການປະຈຳພາກພື້ນ ຫ້ອງການ ດິວິວີ ອິນເຕີເນເຊິນແນວປະຈຳພາກພື້ນອາຊີໃຕ້ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ໄດ້ນຳສະເໜີກ່ຽວກັບ ຫ້ອງການ ດິວິວີ ອິນເຕີເນເຊິນແນວ ທີ່ໄດ້ສຸມໃສ່ວຽກງານສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ການສຶກສາສຳລັບຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕົວແທນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈາກ ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ ໄດ້ນຳສະເໜີບົດຮຽນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດຈາກປະເທດຂອງຕົນ ໃນການບໍລິການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສຮຊ.

ຫວຽດນາມໄດ້ນຳສະເໜີກໍລະນີສຶກສາ ຂອງ ສຮຊ Xuat Hoa ໃນແຂວງຮົວບິນ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າປັດໄຈສຳຄັນໃນການບໍລິການ ສຮຊ ແມ່ນກົນໄກການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີ

ປະສິດທິພາບ, ເຊິ່ງເປັນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງໂດຍຄະນະກຳມາທິການຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ທາງເປັນຜູ້ອຳນວຍການ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສາມາດລະດົມຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນໃນທ້ອງຖິ່ນມາໃຊ້ສຳລັບກິດຈະກຳໃນສູນດັ່ງກ່າວ.

ສຳລັບ ກຳປູເຈຍໄດ້ນຳສະເໜີກ່ຽວກັບໂຄງການ ສຮຸ ຂອງ Angkor ແລະ Chong Khneas ໂດຍການນຳສະເໜີກິດຈະກຳ ແລະ ໂຄງການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເຊັ່ນ: ທະນາຄານເຂົ້າ,

ທະນາຄານເພງ, ກອງທຶນກູ້ຢືມຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ການຫັນປ່ຽນຈາກສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ ເປັນສູນພັດທະນາຊຸມຊົນ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຈາກບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ເນື່ອງຈາກວ່າມັນສາມາດນຳໄປໝູນໃຊ້ໄດ້ໃນປະເທດຂອງພວກເຂົາໄດ້.

ສປປ ລາວ ໄດ້ນຳສະເໜີບົດບາດຂອງ ສຮຸ ທີ່ສາມາດປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ເຊິ່ງເປັນເຂດທີ່ມີຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ອັດຕາການກຶກຫັງສູງ. ສຮຸ ແມ່ນປະຊາຊົນເປັນເຈົ້າການ ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະຊາຊົນເປັນຜູ້ຊ່ວຍກັນກໍ່ສ້າງສູນຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ມີກິດຈະກຳ ທີ່ລິເລີ່ມໂດຍປະຊາຊົນ ແລະ ຕອບສະໜອງກັບສະພາບການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ.

ບົດນຳສະເໜີກ່ຽວກັບໂກມິນກັງ (Kominkan - ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນຍີ່ປຸ່ນ) ແລະ ໂຄມິເຊັນ (Komisen - ສູນຊຸມຊົນຍີ່ປຸ່ນ) ເຊິ່ງນຳສະເໜີໂດຍທ່ານ Khau Huu Phuoc ແລະ ທ່ານ Mai Hong Quan ຈາກ SEAMEO CELLL. ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີປັດໄຈສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ໂກມິນກັງປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ໄດ້ປຸງບາງບາງໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ໂກມິນກັງ ແລະ ໂຄມິເຊັນ.

ກອງປະຊຸມໄດ້ດຳເນີນໄປດ້ວຍກິດຈະກຳທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ເຊິ່ງສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ສາມາດເຂົ້າໃຈຂະບວນການທັງໝົດໄດ້. ເນື້ອໃນກອງປະຊຸມມີຄວາມໝາຍຂຶ້ນຕື່ມໂດຍ

ການສະໜັບສະໜູນຂອງທ່ານ Dr Jesus C Fernandez, SEAMEO BIOTROP, ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີການເຮັດໃຫ້ ສຣຊ ມີຄວາມຍືນຍົງທາງການເງິນ; ທ່ານ ນາງ Bui Thanh Xuan, ຫົວໜ້າພະແນກການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ສູນວິໄຈທາງການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ, ສະຖາບັນວິທະຍາການສຶກສາ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີສິ່ງເສີມການຮຽນຮູ້; ທ່ານ Faramoz Frootan, ຜູ້ບໍລິຫານສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ສຳລັບການຮູ້ໜັງສື ທີ່ໄດ້ແລກປ່ຽນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ສຣຊ ຢູ່ ອາຟການິສະຖານ; ທ່ານ Ichiro Miyazawa ຈາກອົງການ ອຸຍແນດສະໂກ ບາງກອກ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບການເຊື່ອມໂຍງຜູ້ຮຽນໃນ ສຣຊ ໂດຍຜ່ານນະວັດຕະກຳໃໝ່ ແລະ ຄວາມໝາຍສຳລັບການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດໃນອະນາຄົດ. ກອງປະຊຸມໃນມື້ທຳອິດສະຫຼຸບໂດຍທ່ານ ອຸເວີ ກາກເຕິນສະແລເກີ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໂດຍທ່ານ Khau Huu Phuoc, ທ່ານ Ichiro Miyazawa, and ທ່ານ Dr Jesus C Fernandez.

ກອງປະຊຸມໃນມື້ທີ 2 ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສົນທະນາກຸ່ມ ເຊິ່ງໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 4 ກຸ່ມ ແຕ່ລະກຸ່ມແມ່ນມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍປະເທດປະສົມປະສານກັນ. ໃນກຸ່ມໄດ້ມີການສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນມື້ທຳອິດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດຂອງຕົນ. ຫຼັງ

ຈາກນັ້ນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ກັບຄືນໄປຫາກຸ່ມປະເທດຂອງຕົນ ແລະ ພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ຄວນປະຕິບັດນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໃນປະເທດຂອງຕົນ. ການນຳສະເໜີແຕ່ລະກຸ່ມແມ່ນອຳນວຍຄວາມສະດວກໂດຍທ່ານ Le Huy Lam. ພາກບ່າຍຂອງມື້ທີ 2 ແມ່ນການເດີນທາງໄປທັດສະນະສຶກສາ ທີ່ ສຣຊ Thanh Loc ໃນນະຄອນຫຼວງໂຮ່ຈິມິນ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບເປັນຢ່າງດີຈາກຜູ້ບໍລິຫານ ສຣຊ ໂດຍການນຳສະເໜີກ່ຽວກັບ ສຣຊ ພ້ອມທັງໃຫ້ເຫັນຮູບພາບ ແລະ ວິດີໂອໄປພ້ອມກັນ.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ກອງປະຊຸມດຳເນີນເປັນເວລາ 2 ວັນ ໄດ້ຮັບໝາກຜົນເປັນທີ່ໜ້າພໍໃຈ ເຊັ່ນບົດຮຽນຕ່າງໆ ແລະ ປະສົບການທີ່ຫຼາກຫຼາຍຈາກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທີ່ໄດ້ແບ່ງປັນ ແລະ ຮຽນຮູ້ ດ້ວຍ ບັນຍາກາດທີ່ເປັນກັນເອງ. ບັນລຸໄດ້ຈຸດປະສົງຂອງກອງປະຊຸມ ເຊິ່ງສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ ລຸ່ມນີ້.

1. ສຮຸ ຄວນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຕາມກົດໝາຍ. ກົດໝາຍຈະ ຊ່ວຍພັດທະນາ ສຮຸ ແລະ ບໍ່ຄວນຈຳກັດໃນການຈັດເຮັດກິດຈະກຳ.
2. ຄວນຊຸກຍູ້ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນແຜນ ງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
3. ຄວນມີ ສຮຸ ຕົວແບບ. ໜຶ່ງໃນ ສຮຸ ແບບແມ່ນ ສູນພັດທະນາຊຸມຊົນ ທີ່ເປັນ ການລິເລີ່ມພັດທະນາຊຸມຊົນໂດຍນຳໃຊ້ການສຶກສາ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຊຸມຊົນ.
4. ສຮຸ ຄວນມີຫຼາກຫຼາຍກິດຈະກຳເຊັ່ນ: ສຶລະປະ ແລະ ກິດຈະກຳທາງສັງຄົມທີ່ ແທດເໝາະກັບຊຸມຊົນ. ນອກນັ້ນຍັງມີຄຳແນະນຳໃຫ້ ສຮຸ ຄວນຈະມີຫ້ອງລ້ຽງ ເດັກ ເພື່ອສາມາດໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງສາມາດຝາກລູກໄດ້ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຮຽນ ໃນ ສຮຸ.
5. ຕ້ອງມີການປະສານງານໃນສາຍຕັ້ງກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ສຮຸ ໃນແຕ່ ລະດັບ ເຊັ່ນ: ໃນລະດັບຊາດ, ລະດັບແຂວງ, ລະດັບເມືອງ ແລະ ລະດັບຊຸມຊົນ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໄປໃນທິດທາງດຽວກັນ.
6. ການບໍລິຫານ ສຮຸ ຄວນມີຄວາມຫ້າວຫັນ ແລະ ຊອກຫາງົບປະມານຈາກພາກ ເອກະຊົນ, ອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນ. ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງຄູອາສາສະໝັກ.
7. ມັນຈະເປັນຜົນດີຫຼາຍຖ້າຫາກວ່າຜູ້ບໍລິຫານ ສຮຸ ແມ່ນສະມາຊິກໃນອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ດີທີ່ສຸດແມ່ນຜູ້ນຳ, ເຊັ່ນ ສຮຸ Xuat Hoa ໃນຫວຽດນາມ)

ເນື່ອງຈາກວ່າ ຈະສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດຫາຊັບພະຍາກອນ ສຳລັບກິດຈະກຳຂອງ ສຮຊ.

8. ຄວນມີການຝຶກອົບຮົມໄລຍະສັ້ນສຳລັບຜູ້ອຳນວຍການ ສຮຊ ເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າສ່ວນຫຼາຍແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນດ້ານການບໍລິຫານ ສຮຊ ໂດຍສະເພາະ.
9. ແຜນງານຄວນກ່ຽວຂ້ອງກັບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ. ປະສົບການທີ່ຜ່ານມາເຊິ່ງ ສຮຊ ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້.
10. ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຳປຶກສາຄວນເປັນວຽກຫຼັກຂອງ ສຮຊ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານການສຶກສາ.
11. ຄວນໃຫ້ມີຮູບແບບການຮຽນຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ເຊັ່ນ ການສົ່ງຂໍ້ຄວາມຜ່ານໂທລະສັບມືຖື ເພື່ອເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຝຶກອ່ານ ແລະ ຊຽນ.
12. ສຮຊ ຄວນເອກະລາດໃນການບໍລິຫານງົບປະມານ ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດສ້າງແຜນງານທີ່ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໄດ້.

ກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ໄດ້ຍອມຮັບຮ່ວມກັນວ່າຍັງຂາດການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ສຮຊ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງໄດ້ມີຄຳແນະນຳວ່າ ສຮຊ ຄວນຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດຄວນຖືກບັນຈຸເຂົ້າໃນຫຼັກສູດວິຊາຄູ.

ການປະເມີນກອງປະຊຸມ

ການປະເມີນກອງປະຊຸມ ໄດ້ດຳເນີນການແບບອອນໄລ (online) ໃນສອງວັນພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດກອງປະຊຸມ ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນການເຮັດໃນຕອນປິດທ້າຍຂອງກອງປະຊຸມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີເວລາໃນການພິຈາລະນາ ແຜນງານ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ຜົນການປະເມີນໃນວັນທີ 15 ມິຖຸນາດັ່ງນີ້.

- ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມທັງໝົດ 9 ທ່ານ ຈາກທັງໝົດ 18 ທ່ານ.
- 89% ຄິດວ່າກອງປະຊຸມບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງ.
- 67% ຄິດວ່າກອງປະຊຸມສາມາດດຳເນີນໄປໄດ້ຕາມເວລາທີ່ກຳນົດ.
- ທັງໝົດເຫັນດີວ່າການຈັດສັນອຸປະກອນ ແລະ ສະຖານທີ່ແມ່ນເຮັດໄດ້ດີ.
- 78% ຄິດວ່າກອງປະຊຸມນີ້ບັນລຸໄດ້ຕາມຄວາມຄາດຫວັງຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.
- 89% ຄິດວ່າກອງປະຊຸມນີ້ມີໄລຍະເວລາການຈັດທີ່ເໝາະສົມ; 11% ຄິດວ່າເວລາສັ້ນໂພດ (ເຊິ່ງເຂົາເຈົ້າເຫັນວ່າຖ້າມີຫຼາຍມື້ກວ່ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ບົດຮຽນຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ກ່ຽວກັບສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ (ໄວໄຟ, ການສາຍຮູບພາບ, ລະບົບສຽງ ແລະ ຫ້ອງຝຶກປະຊຸມ), ມີ 67% ຄິດວ່າມີການຈັດການບໍລິຫານທີ່ເໝາະສົມ, ແລະ ດີຫຼາຍ.

ນອກນັ້ນຍັງມີຄຳເຫັນອື່ນໆອີກ, ກອງປະຊຸມໄດ້ຖືກຈັດຢູ່ໃນລຳດັບທີ່ດີຈາກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ສິ່ງທີ່ຄວນພິຈາລະນາເພີ່ມເຕີມສຳລັບກອງປະຊຸມນີ້ຄື ຄວນເພີ່ມເວລາໃນການຈັດກອງປະຊຸມ ແລະ ມີການຢັ້ງມຊົມ ສຮຸ ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ

ປະເທດ/ ພາກສ່ວນ	ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ	ຕຳແໜ່ງ/ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ
ກຳປູເຈຍ		
	ທ່ານ Vutha Nong	ຜູ້ອຳນວຍການ ໂຄງການ NFUAJ, ຫ້ອງການປະຈຳ ກຳປູເຈຍ
	ທ່ານ Hang Chan Sovan	ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ກະຊວງສຶກສາທິການ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ກິລາ ປະເທດກຳປູເຈຍ
	ທ່ານ ນາງ Chhum Syrom	ຜູ້ປະສານງານວຽກງານການສຶກສານອກ ໂຮງຮຽນ, ອົງການ NGO Education Partnership ປະເທດກຳປູເຈຍ
ອິນໂດເນເຊຍ		
	ທ່ານ ດຣ Jesus Fernandez	ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ SEAMEO BIOTROP
ສປປ ລາວ		
	ທ່ານ ວັນນະກອນ ພັນໂນລາດ	ກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສປປ ລາວ
	ຮ. ສຈ. ປ.ອ ອາທິດອຸໄທ ຈະຕຸພອນໄຊ	ອະທິການບໍດີ ຄະນະສຶກສາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ
ຫວຽດນາມ		
	ທ່ານ ດຣ Nguyen Hong Son	ຮອງຫົວໜ້າກົມການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ປະເທດຫວຽດນາມ
	ທ່ານ ນາງ Bui Thanh Xuan	ຫົວໜ້າພະແນກການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ສູນວິໄຈທາງ ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ, ສະຖາບັນ ວິທະຍາສາດການສຶກສາ, ປະເທດຫວຽດນາມ

	ທ່ານ Pham Chi Dung	ພະແນກການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ, ປະເທດ ຫວຽດນາມ
	ທ່ານ ນາງ Phan Thi Kim Ngoc	ຮອງຜູ້ອຳນວຍການສູນການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ ເມືອງ Go Vap, ປະເທດຫວຽດນາມ
	ທ່ານ Nguyen Khanh Hau	ພະແນກປະຖົມສຶກສາ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມແຂວງ Dong Nai
	ທ່ານ Truong Xuan Nam	ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ ສູນການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ ເມືອງ Dong Nai, ປະເທດຫວຽດນາມ
ອາຟການິສະຖານ		
	ທ່ານ Faramoz Frootan	ຜູ້ບໍລິຫານສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ ກະຊວງສຶກສາທິການ ສຳລັບການຮູ້ໜັງສື ອາຟການິສະຖານ
	ທ່ານ Mohammad Qaseem Hammad	ຜູ້ປະສານງານໂຄງການ ອຸຍແນດສະໂກ ຫ້ອງການປະຈຳ ເມືອງຄາບູ
	ທ່ານ Shamsudin Muhib	ຜູ້ບໍລິຫານໂຄງການ ALCs/CLCs, ANAFAE
	ທ່ານ George Kadiri Susu	ຜູ້ບໍລິຫານໂຄງການ Program Manager ອຸຍແນດສະໂກ ຫ້ອງການປະຈຳ ເມືອງຄາບູ
ດີວີວີ ອິນເຕີເນເຊັນແນວ		
	ທ່ານ Uwe Gartenschlaeger	ຜູ້ອຳນວຍການປະຈຳພາກພື້ນ ດີວີວີ ອິນເຕີເນເຊັນແນວ
ອຸຍແນດສະໂກ ບາງກອກ		
	ທ່ານ Ichiro Miyazawa	ຊ່ຽວຊານ ອຸຍແນດສະໂກ ບາງກອກ
SEAMEO CELL		
	ທ່ານ Le Huy Lam	ຜູ້ອຳນວຍການ
	ທ່ານ ນາງ Vu Lan Chi	ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ

	ທ່ານ ນາງ Cao Thi Thu Hien	ຜູ້ບໍລິຫານຝ່າຍບຸກຄະລາກອນ ແລະ ການບໍລິຫານຫ້ອງການ
	ທ່ານ Khau Huu Phuoc	ຜູ້ບໍລິຫານການໜ່ວຍງານການວິໄຈ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ
	ທ່ານ Mai Hong Quan	ຮອງຜູ້ບໍລິຫານໜ່ວຍງານການວິໄຈ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ
	ທ່ານ ນາງ Tran Thi Thuy Tien	ພະນັກງານບໍລິຫານໂຄງການ
	ທ່ານ ນາງ Nguyen Phuong Linh	ຜູ້ປະສານງານລະຫວ່າງປະເທດ
	ທ່ານ ນາງ Tran Thi Lan	ພະນັກງານການເງິນ
	ທ່ານ Tran Ba Linh	ພະນັກງານບໍລິການ
	ທ່ານ ນາງ Vo Thi Que Chi	ພະນັກງານຝຶກຫັດ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ເອກະສານກ່ຽວກັບກອງປະຊຸມ

1. ຂ່າວກ່ຽວກັບກອງປະຊຸມ:

<http://www.seameocelll.org/seameo-celll-news/clc-development-mutualexchange-of-good-practices-of-clcs-in-cambodia-lao-pdr-vietnam-afghanistanand-japan>

2. ບົດນຳສະເໜີ ແລະ ຮູບ: <http://www.seameocelll.org/events/clc-workshop-june-2017>

3. ວິດີໂອ ທີ່ນຳສະເໜີໃນກອງປະຊຸມ:

- ກຳປູເຈຍ: https://youtu.be/pUezG_xFaVs
- ສປປ ລາວ: <https://youtu.be/hnh-asEdeXI>
- ຫວຽດນາມ: <https://youtu.be/28vEX0NAxzw>

4. ແບບຟອມການປະເມີນກອງປະຊຸມ:

<https://www.surveymonkey.com/r/6NFQ6NG>

ສະຫຼຸບຫຍໍ້ຂອງບົດນຳສະເໜີ

ທັດສະນະຂອງວຽກງານ ຂອງທ້ອງຖານ ດິວິວີ ອິນເຕີເນເຊັນແນວ ໃນອາຊີ-ປາຊີຟິກ

ອູເວີ ກາເຕິນສະແລເກີ

ຜູ້ອຳນວຍການປະຈຳພາກພື້ນ - ດິວິວີ ອິນເຕີເນເຊັນແນວ

ດິວິວີ ແມ່ນສະຖາບັນການຮ່ວມມືສາກົນຂອງສະມາຄົມການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່ເຢຍລະມັນ ທີ່ມີຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຫຼາຍກວ່າ 200 ອົງກອນ ໃນທະວີບອາຟຣິກາ, ອາຊີ, ອາເມລິກາໃຕ້ ແລະ ເອີຣົບ. ດິວິວີ ໄດ້ເຮັດວຽກໃນ 3 ລະດັບ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນວຽກງານການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດໃນທົ່ວໂລກ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພະນັກງານ. ນອກຈາກການກໍ່ສ້າງ ສຮຸ ໃນເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກແລ້ວ ດິວິວີ ຍັງມີກິດຈະກຳການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບເຄື່ອນທີ່, ການສ້າງຂີດຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ພະນັກງານ, ສະໜັບສະໜູນອົງກອນໃນທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກພື້ນ ເຊັ່ນ SEAMEO CELLL ແລະ ອຸຍແນດສະໂກ ບາງກອກ ເພື່ອພັດທະນາການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ແລະ ນະໂຍບາຍການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ. ບັນຫາຫຼັກທີ່ ດິວິວີ ກຳລັງໃຫ້ຄວາມສົນໃຈໃນພາກພື້ນນີ້ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອບປະຕິບັດງານຂອງການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ, ການໃຫ້ທຶນການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່/ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ, ສະໜັບສະໜູນພາກປະຊາສັງຄົມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ(ຊາວໜຸ່ມ, ແມ່ຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າ).

ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ Xuat Hoa - ຕົວແບບ ສຮຸ ຂອງຫວຽດນາມ

Mai Hong Quan

ຮອງຜູ້ບໍລິຫານໜ່ວຍງານການວິໄຈ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ, SEAMEO CELLL

ທ່ານ Mai Hong Quan ເປັນຮອງຜູ້ບໍລິຫານໜ່ວຍງານການວິໄຈ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ທີ່ ອົງການ SEAMEO CELLL. ບົດນຳນະເທີຂອງລາວ ແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບ ສຮຸ Xuat Hoa CLC, ທີ່ແຂວງ Hoa Binh ເຊິ່ງເປັນສຮຸ ຕົວແບບຂອງຫວຽດນາມ. ການເລີ່ມຕົ້ນໂດຍການນຳສະເໜີຜົນງານຂອງຊຸມຊົນ ຕັ້ງແຕ່ຕອນທີ່ໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງ ສູນແຫ່ງນີ້ຂຶ້ນມາໃນປີ 2009. ໃນພາກທີ 2 ແມ່ນການນຳສະເໜີກິດຈະກຳຂອງສູນ ເຊິ່ງໄດ້ນຳສະເໜີ 3 ກິດຈະກຳຫຼັກ ຄື ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການພັດທະນາຊຸມຊົນ. ສົນທະນາກ່ຽວກັບ. ປັດໄຈທີ່ເຮັດໃຫ້ ສຮຸ ນີ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ ຄື 1) ການຈັດກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, 2) ບົດບາດຂອງຜູ້ບໍລິຫານສູນທີ່ສາມາດລະດົມຊັບພະຍາກອນທ້ອງຖິ່ນ 3) ການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ. ໃນພາກສຸດທ້າຍແມ່ນອະທິບາຍເຖິງສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ສູນດັ່ງກ່າວກຳລັງຜະເຊີນ ເຊັ່ນ ການລະດົມທຶນ, ການເຮັດວຽກໃນຫຼາຍພາລະບົດບາດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ບໍລິຫານສູນ.

ບົດຮຽນທີ່ດີ ຂອງ ສຮຊ ກຳປູເຈຍ

ທ່ານ Vutha Nong

ຜູ້ອຳນວຍການ - NFUAJ, ຫ້ອງການປະຈຳ

ກຳປູເຈຍ

ໂຄງການ ສຮຊ ອັງກິດໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2010 ໂດຍມີເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາຕົວແບບຂອງ ສຮຊ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ມີກິດຈະກຳທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ສະໜອງການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສຳລັບກຸ່ມຄົນ ດ້ອຍໂອກາດ, ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດເພິ່ງຕົນເອງ

ໄດ້, ແລະ ສະໜອງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ທີ່ສຳຄັນແມ່ນການ ຫັນປ່ຽນ ສຮຊ ເປັນສູນພັດທະນາຊຸມຊົນ ແມ່ນໜຶ່ງໃນເປົ້າໝາຍຫຼັກຂອງ ໂຄງການ ສຮຊ ອັງກິດ. ໃນແຕ່ລະ ສຮຊ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີທີ່ສຸດໂດຍການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນໃນ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສາມາດຮອງຮັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນ. ນອກຈາກນັ້ນ ບັນດາຄູ່ ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຍັງໄດ້ມີການສົ່ງເສີມ, ການປະສານງານ, ການຮ່ວມມືທີ່ດີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ມັນຍັງມີຂໍ້ຄົງຄ້າງເຊັ່ນ ຍັງຂາດຄວາມສາມາດທາງ ວິຊາການ, ງົບປະມານຈາກສູນກາງຍັງບໍ່ພຽງພໍ, ບຸກຄະລາກອນຍັງບໍ່ມີຄວາມພ້ອມ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ ສຮຊ ກຳປູເຈຍກຳລັງຜະເຊີນຢູ່ແມ່ນການຫັນປ່ຽນຈາກ ສຮຊ ເປັນ ສູນ ພັດທະນາຊຸມຊົນ.

ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນໃນ ສປປ ລາວ

ວັນນະກອນ ພັນໂນລາດ

ກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສປປ ລາວ

ໂຄງການ ສຮຊ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນປີ 1976 ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອ ສົ່ງເສີມການຮູ້ໜັງສື, ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ. ຊະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກໍ່ສ້າງສູນ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເປັນເຈົ້າການ ທີ່ສະແດງອອກຜ່ານການບໍລິຫານສູນ. ສຮຊ ແມ່ນຢູ່ນອກລະບົບການສຶກສາສາມັນ ແລະ ເປັນແຜນງານທີ່ໄດ້ຖືກວາງອອກ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນ(ສ່ວນຫຼາຍກ່ຽວຂ້ອງກັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ) ລວມທັງຫຼັກສູດການສຶກສາທຽບເທົ່າ

ສຳລັບຜູ້ກຶກໜັງສື ຫຼື ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ຈົບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ. ສຮຊ ໄດ້ງົບປະມານຈາກລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານທັງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍສະເພາະ ດິວິວີ ອິນເຕີເນເຊິນແນວ. ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ ສຮຊ ກຳລັງຜະເຊີນຢູ່ແມ່ນຍັງຂາດບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຮຽນ.

ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນແບບຍີ່ປຸ່ນ (Kominkan) ແລະ ສູນຊຸມຊົນ (Komisen)

ທ່ານ Khau Huu Phuoc

ຜູ້ບໍລິຫານໜ່ວຍງານການວິໄຈ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ - SEAMEO CELLL

ທ່ານ Mai Hong Quan

ຮອງຜູ້ບໍລິຫານໜ່ວຍງານການວິໄຈ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ - SEAMEO CELLL

ພາຍຫຼັງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II ຍີ່ປຸ່ນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ແຕ່ໃນຂະນະນັ້ນ ຍີ່ປຸ່ນກໍສາມາດກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າໄດ້ ໃນໄລຍະເວລາພຽງໜຶ່ງທົດສະວັດ. ປັດໄຈທີ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການພັດທະນາຢ່າງໄວວານັ້ນກໍຄືການປະຕິຮູບການສຶກສາ. ລັດຖະບານຍີ່ປຸ່ນໄດ້ກຳນົດຟື້ນຟູປະເທດໄດ້ໄວແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກຄົນໄດ້ຮັບການສຶກສາ ແລະ ມັນຈະເປັນຜົນງານທີ່ດີທີ່ສຸດ ໂດຍການສົ່ງເສີມການສຶກສາເພື່ອສັງຄົມ ໃນສະຖາບັນການສຶກສາຕ່າງໆ ເຊິ່ງໃນນັ້ນແມ່ນ Kominkan. ກົດໝາຍການສຶກສາເພື່ອສັງຄົມໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ເພື່ອການສ້າງຕັ້ງ, ຈຸດປະສົງ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິຫານ ແລະ ແຫຼ່ງງົບປະມານ ແລະ ການດຳເນີນງານຂອງ Kominkan. ກ່ຽວກັບຂອບກົດໝາຍນີ້ ແລະ ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຂອງລະບອບປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ການກະຈາຍອຳນາດການບໍລິຫານການສຶກສາ, Kominkan ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງຄະນະກຳມະການ ການສຶກສາໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ (ໜ່ວຍງານການສຶກສາສຳລັບການພັດທະນາການສຶກສາເພື່ອສັງຄົມ ໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເອກະລາດຈາກກະຊວງສຶກສາທິການ ຫຼື MEXT) ແລະ ໄດ້ມີການພັດທະນາຢ່າງໄວວາເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຮຽນຮູ້ຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນ.

ໃນປີ 1970 ສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຍີ່ປຸ່ນໄດ້ມີການປ່ຽນແປງ ແລະ Kominkan ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການປ່ຽນແປງໃຫ້ທັນກັບສະພາບການດັ່ງກ່າວໄດ້, ສະພາບການ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃໝ່ ທີ່ເປັນຂໍ້ຈຳກັດໃນການລະດົມທຶນ. Komisen ເປັນສູນຊຸມຊົນທີ່ເປັນ

ອິດສະຫຼະ ແລະ ເຄີຍຢູ່ຄຽງຄູ່ ກັບ Kominkan ໄດ້ມີການ ປະກົດໂຕຂຶ້ນມາ. ໃນຂະນະທີ່ Kominkan ແມ່ນອົງກອນທີ່ບໍ່ ຫວັງຜົນກຳໄລ ເຊິ່ງເປັນຂໍ້ ຈຳກັດໃນການຈັດກິດຈະກຳ, Komisen ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ ການບໍລິຫານທີ່ຄວາມຍືກຍຸ່ນ ຂອງອົງການບໍລິຫານທ້ອງຖິ່ນ. ການບໍລິຫານສາມາດ ກຳນົດໄດ້ຈາກພາຍນອກ; ສາມາດ ເກັບຄ່າທຳນຽມຈາກການລົງທະບຽນຮຽນ; ຄ່າທຳນຽມສຳລັບສະມາຊິກ. Komisen ມີ ຄວາມຍືນຍົງ ໂດຍການອາໄສແຫຼ່ງງົບປະມານທີ່ດີກວ່າ. ໃນຂະນະນີ້ Kominkan ແລະ Komisen ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຢູ່ໃນເຂດເທດສະບານ ແລະ ທັງສອງແມ່ນມີກິດຈະກຳ ແລະ ແຜນງານທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ການດຳເນີນງານຂອງສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ - ປະສົບການໃນ ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ຟິລິບປິນ ຮວບຮວມໂດຍອຸຍແນດສະໂກ

ທ່ານ *Jess C. Fernandez, PhD*

ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ - *SEAMEO BIOTROP*

ໃນບົດນຳສະເໜີຂອງທ່ານ Dr. Jesus Fernandez ໄດ້ແບ່ງປັນປະສົບການຂອງທ່ານ ໃນການດຳເນີນງານ ສຮຊ ແບບຍືນຍົງ ໃນຟິລິບປິນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ພ້ອມທັງຄວາມຄິດເຫັນສ່ວນຕົວ. ສິ່ງທຳອິດແມ່ນ ກ່ຽວກັບການສະໜັບສະໜູນການດຳເນີນງານຂອງ ສຮຊ ໃນການສົ່ງເສີມກຸ່ມກັບ ສຮຊ ໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາທົ່ວໄປ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທີ່ມີທ່າແຮງ, ການພັດທະນາກຸ່ມນັກຮຽນເກົ່າ ລວມທັງນັກຮຽນຝຶກ ງານ/ອາສາສະໝັກ ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ, ອົງກອນ ແລະ ສ່ວນບຸກຄົນ ເພື່ອຫາແຫຼ່ງທຶນມາສະໜັບສະໜູນ. ໂຄງການ ໝູ່ບ້ານ SEAMEO STAR ແມ່ນໂຄງການທີ່ SEAMEO BIOTROP ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອ “ພັດທະນາຕົວແບບການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງໂດຍຊຸມຊົນ” ເພື່ອກ້າວເຂົ້າສູ່ “ຕອບຮັບ ບູລິມະສິດທີ 7 ຂອງ SEAMEO ແລະ ວາລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ 2030 (ເບົ້າໝາຍ 4)”, ລວມທັງຂອບວຽກຂອງ SEAMEO CELLL, ໂຄງສ້າງ ແລະ ກິດຈະກຳ.

ບົດບາດຂອງສະມາຄົມສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຂອງຫວຽດນາມໃນການພັດທະນາສູນການ ຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນຂອງຫວຽດນາມ

ທ່ານ ນາງ Bui Thanh Xuan

ຫົວໜ້າພະແນກການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ສູນວິໄຈທາງການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

ສະຖາບັນວິທະຍາສາດການສຶກສາ, ຫວຽດນາມ - VNIES

ໃນບົດນຳສະເໜີຂອງ ທ່ານ ນາງ Xuan ໄດ້ເນັ້ນໜັກກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດຂອງ ສະມາຄົມການສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຂອງ ຫວຽດນາມ (VALP) ໃນການພັດທະນາ ສຮຊ ໃນຫວຽດນາມ. ອີງຕາມບົດນຳສະເໜີ ບົດບາດຂອງ VALP ໃນ ສຮຊ ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບການບໍລິການຈັດການ ແລະ ການສົ່ງເສີມ. ໃນບົດບາດການສົ່ງເສີມ VALP ໄດ້ຊ່ວຍໃນການເພີ່ມປະສິດທິພາບການດຳເນີນງານ ຂອງ ສຮຊ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຄຳແນະນຳ; ຄວາມເປັນຜູ້ນຳ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ເຊິ່ງໃນທ້າຍປີ 2016 ມີ ສຮຊ ທັງໝົດທົ່ວປະເທດແມ່ນມີ 11,057 ສູນ. ໃນດ້ານຂອງການຈັດການ ແລະ ບໍລິຫານ ບົດບາດທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດຂອງ VALP ແມ່ນການເປັນສະມາຊິກຫຼັກ ໃນຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສູນ ໃນແຕ່ລະຊຸມຊົນ. ເຊິ່ງລວມທັງສະມາຊິກອື່ນໆ ໃນຄະນະບໍລິຫານ ມີໜ້າທີ່ໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງ ສຮຊ ໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າບົດນຳສະເໜີໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງການປັບປຸງ ສຮຊ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງໃນວຽກງານຂອງ VALP ຈົນຮອດປີ 2020 ລວມທັງການແນະນຳແນວທາງຕ່າງໆໃນການພັດທະນາກິດຈະກຳຂອງ ສຮຊ ໃນອະນາຄົດ.

ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນໃນ ອາຟການິສະຖານ

ທ່ານ Faramoz Frootan

ຜູ້ບໍລິຫານສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ສຳລັບການຮູ້ທັງສີ, ອາຟການິສະຖານ

Mohammad Qaseem Hammad

ຜູ້ປະສານງານໂຄງການ - ອຸຍແນດສະໂກ ທ້ອງການປະຈຳ ເມືອງຄາບູ

Mr Shamsudin Muhib

ຜູ້ບໍລິຫານໂຄງການ ALCs/CLC - ANAF AE

George Kadiri Susu

ຜູ້ບໍລິຫານໂຄງການ - ອຸຍແນດສະໂກ ທ້ອງການປະຈຳ ເມືອງຄາບູ

ແນວຄວາມຄິດຂອງ ສຮຊ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນ ອາຟການິສະຖານ ໃນປີ 2003. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ກໍໄດ້ມີການເປີດໂຕ 3 ໂຄງການຕົວແບບຂອງ ສຮຊ ແລະ 15 ສຮຊ ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນລະດັບສູນກາງ, ລະດັບເມືອງ ແລະ ລະດັບບ້ານ ໂດຍພາຍໃຕ້

ການດຳເນີນງານຂອງກະຊວງສຶກສາທິການສຳລັບການຮູ້ທັງສີ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຮຊ ສະໜອງຫຼັກສູດການຮູ້ທັງສີ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ, ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ລວມທັງການເປັນພື້ນທີ່ສາທາລະນະສຳລັບການປະຊຸມ, ການສະເຫຼີມສະຫຼອງ ແລະ ການແກ້ໄຂປັນຫາໃນຊຸມຊົນ. ຕະຫຼອດຫຼາຍປີຜ່ານມາ ໄດ້ມີການພັດທະນານະໂຍບາຍກ່ຽວກັບ ສຮຊ; ແລະ ພາລະບົດບາດສຳຄັນຂອງ ສຮຊ ຊ່ວຍໃນການພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການກີກໜັງສີ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບຈາກ ລັດຖະບານ ແລະ ປະຊາຊົນ. ນອກຈາກລັດຖະບານແລ້ວ ສຮຊ ໃນ

ອາຟການິສະຖານຍັງໄດ້ຮັບທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການອຸຍແນດສະໂກ ປະຈຳເມືອງ ຄາບູ, ISAF, ສະພາແຫ່ງຊາດຂອງສະມາຄົມອຸຍແນດສະໂກ ຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ (National Federation of UNESCO Association in Japan), ແລະ ບັນດາອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບ ລັດຖະບານ. ແຕ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ແມ່ນຊຸມຊົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງຕັ້ງ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ສຮຊ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ. ນອກຈາກ ສຮຊ ແລ້ວ ຍັງມີສູນການຮຽນຮູ້ ສຳລັບຜູ້ໃຫຍ່ ທີ່ດຳເນີນການໂດຍສະມາຄົມການສຶກສາຜູ້ໃຫ້ຂອງອາຟການິສະຖານ (ANAFAE). ເຊິ່ງໄດ້ສະໜອງຫຼັກສູດການຮູ້ທັງສີ ແລະ ການສຶກສາເພື່ອການຈ້າງງານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຜູ້ທີ່ກຳລັງຊອກວຽກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຝຶກອົບຮົມເພີ່ມຕື່ມ. ການ ຮ່ວມມືກັບສະພາການຄ້າແຫ່ງຊາດ ແລະ ອຸຍແນດສະໂກ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສຮຊ ໄດ້ ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ສາມາດຮັບປະກັນປະສິດທິພາບຂອງການເຮັດວຽກໄດ້.

ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ຮຽນ ທີ່ ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ

ອິຈິໂຣະ ມິຢາຊາວາ

ຊ່ວຍຊານດ້ານການຮູ້ທັງສີ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ - ອຸຍແນດສະໂກ ບາງກອກ

ບົດນຳສະເໜີເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍປະຫວັດຄວາມເປັນມາ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງສະຖິຕິກ່ຽວກັບ ສຮຊ ໃນ ອາຊີ. ຕໍ່ມາແມ່ນການນຳສະເໜີກ່ຽວກັບ 6 ກິດຈະກຳ ທີ່ພື້ນເດັ່ນຂອງ ສຮຊ ໃນຂົງເຂດອາຊີ ເຊິ່ງເປັນ ໂຄງການທີ່ມີຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີສຳລັບຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ. ກິດຈະກຳທີ່ຫຼາກຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ ຮຽນໃນຊຸມຊົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນຊຸມຊົນໂດຍຜ່ານ ໄອຊີທີ. ພາກສຸດທ້າຍສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງກິດຈະກຳ ທີ່ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ສຮຊ ທີ່ຈັດຂຶ້ນໄດ້ ອຸຍ

ແນດສະໂກ ທີ່ບາງກອກໃນປີ 2011. ໂດຍສະເພາະໃນພາກນີ້ ໄດ້ນຳສະເໜີກ່ຽວກັບ Facebook Page ຂອງ “Community Learning Centers” ເຊິ່ງນັກວິຊາການທີ່ມີ ຄວາມສົນໃຈສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໄດ້, ສາມາດສົນທະນາ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໄດ້ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງ ສຮຊ ໃນພາກພື້ນດຽວກັນ. ທ້າຍສຸດນີ້, ອິຈິໂຣະ ໄດ້ ສະຫຼຸບບົດນຳສະເໜີຂອງລາວຄຳຖາມທີ່ວ່າ ດ້ວຍເຫດໃດການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດຈຶ່ງ ເປັນພາບລວມ ແລະ ສຮຊ ຈຶ່ງມີບົດບາດສຳຄັນໃນອາຊີ.

TIẾNG VIỆT

Ký hiệu viết tắt

AEC: Trung tâm học tập dành cho người lớn

ANAF AE: Hội quốc gia về Giáo dục người lớn của Afghanistan

CHDCND: Cộng hòa Dân chủ Nhân dân

ELA: Chương trình Xóa mù chữ Afghanistan

HKHVN: Hội Khuyến học Việt Nam

NEP: Hiệp hội các Tổ chức phi chính phủ về Giáo dục

SEAMEO: Hội đồng Bộ trưởng Giáo dục các quốc gia Đông Nam Á

SEAMEO BIOTROP: Trung tâm khu vực về Sinh học nhiệt đới của tổ chức SEAMEO tại Indonesia

SEAMEO CELLL: Trung tâm khu vực về Học tập suốt đời của tổ chức SEAMEO tại Việt Nam

TTHTCĐ: Trung tâm học tập cộng đồng

TTPTCĐ: Trung tâm phát triển cộng đồng

TVET: Giáo dục và đào tạo kỹ thuật và dạy nghề

UIL: Viện Học tập suốt đời của UNESCO

UNESCO: Tổ chức Giáo dục, Khoa học và Văn hóa của Liên Hiệp Quốc

Lời cảm ơn

Trung tâm SEAMEO CELLL xin chân thành cảm ơn:

các đại biểu đã tham gia báo cáo tại hội thảo và góp phần đóng góp vào nội dung của tập sách này,

bà Peou Vanna, Giám đốc văn phòng DVV International tại Campuchia; nhờ có sự hỗ trợ quý giá của bà, tập sách này đã được chuyển ngữ sang tiếng Khơ-me,

bà Dalouny Sisoulath, Trưởng phòng truyền thông Văn phòng khu vực Đông Nam Á của DVV International tại Lào; nhờ có sự hỗ trợ quý giá của bà, tập sách này đã được chuyển ngữ sang tiếng Lào,

Và chúng tôi cũng xin gửi lời cảm ơn đến DVV International vì sự hỗ trợ tài chính quý giá của họ cho ấn phẩm này.

Báo cáo hội thảo

BỐI CẢNH

Đông Dương là một tiểu vùng thuộc khu vực Đông Nam Á bao gồm Campuchia, Lào và Việt Nam. Trong thập kỷ qua, các quốc gia này đang tích cực tiến hành đa dạng hoá và hiện đại hóa nền kinh tế nhằm tránh phụ thuộc quá nhiều vào nông nghiệp cũng như tăng cường hội nhập vào thị trường khu vực và thế giới. Thách thức đối với khu vực này là duy trì tốc độ phát triển và tăng cường khả năng cạnh tranh. Giáo dục được xem là một trong những giải pháp mấu chốt để đối phó với thách thức nêu trên, trong đó các trung tâm học tập cộng đồng (TTHTCĐ) đang đóng một vai trò ngày càng quan trọng.

TTHTCĐ là thiết chế giáo dục địa phương được thành lập với mục đích hỗ trợ người dân tự hoàn thiện bản thân và thúc đẩy tiến bộ của cộng đồng. Các trung tâm này tổ chức các hoạt động giáo dục suốt đời

bao gồm các lớp giảng dạy kỹ năng cơ bản và đào tạo nghề cho tất cả mọi người trong cộng đồng địa phương, đặc biệt là những người ít được tiếp cận giáo dục chính quy. Sự phát triển của các TTHTCĐ gắn kết chặt chẽ với 7 Lĩnh vực Ưu tiên của SEAMEO (2015-2035), đặc biệt là Lĩnh vực 2 "Xóa bỏ rào cản về hòa nhập cộng đồng" và Lĩnh vực 4 "Thúc đẩy giáo dục dạy nghề (TVET)".

Để phát triển bền vững, các TTHTCĐ cần nhận được sự quan tâm của toàn xã hội, người dân địa phương, giáo viên và các nhà quản lý. Bên cạnh đó, điều quan trọng là phải chia sẻ kinh nghiệm và những thực tiễn hiệu quả giữa các quốc gia trong khu vực. Xuất phát từ định hướng trên, SEAMEO CELLL, với sự hỗ trợ về kỹ thuật và tài chính của DVV-International, đã tổ chức hội thảo về chia sẻ kinh nghiệm hoạt động TTHTCĐ vào ngày 7 và 8 tháng 6 năm 2017.

MỤC TIÊU HỘI THẢO

Hội thảo là cơ hội cho các đại biểu:

1. chia sẻ các mô hình và thực tiễn thành công về quản lý và vận hành TTHTCĐ, cụ thể ở các khía cạnh:
 - vị thế của TTHTCĐ trong hệ thống giáo dục quốc dân
 - khái niệm về TTHTCĐ
 - phương thức các TTHTCĐ phục vụ nhu cầu học tập của cộng đồng địa phương
 - các nguồn hỗ trợ tài chính cho hoạt động của TTHTCĐ
 - các chính sách tạo điều kiện cho việc quản lý hiệu quả các TTHTCĐ
2. đề xuất giải pháp cho các vấn đề cụ thể trong quản lý và vận hành TTHTCĐ, và
3. kết nối các chuyên gia và các nhà quản lý TTHTCĐ trong khu vực

Ấn bản này bao gồm báo cáo hội thảo và bài tóm tắt của các báo cáo tại hội thảo. Những tài liệu này được sử dụng làm nguồn tham khảo về những thực tiễn tốt của các TTHTCĐ trong khu vực.

NỘI DUNG VÀ CÁC HOẠT ĐỘNG CHỦ YẾU CỦA HỘI THẢO

Hội thảo được tổ chức tại SEAMEO CELLL vào ngày 7 và 8 tháng 6 năm 2017, với sự tham gia của các đại biểu đến từ Campuchia, Lào và Việt Nam. Ngoài ra, 4 cán bộ phụ trách TTHTCĐ của Afghanistan cũng tham dự hội thảo với tư cách quan sát viên (Xem Phụ lục: Danh sách đại biểu). Mở đầu hội thảo, ông Lê Huy Lâm, Giám đốc SEAMEO CELLL, phát biểu chào mừng các đại biểu và TS Nguyễn Hồng Sơn, Phó Vụ trưởng Vụ Giáo dục Thường xuyên, Bộ Giáo dục và Đào tạo Việt Nam đã có bài phát biểu khai mạc. Tiếp tục chương trình, các đại biểu đã lắng nghe ông Uwe Gartenschlaeger, Giám đốc DVV-International Khu vực Nam và Đông Nam Á giới thiệu về DVV-International, đồng thời đề cập đến nhiệm vụ của tổ chức này trong việc thúc đẩy học tập suốt đời, giáo dục người lớn và thanh thiếu niên ở các quốc gia đang phát triển và các quốc gia trong giai đoạn chuyển đổi.

Sau đó, các đại biểu từ Việt Nam, Campuchia và Lào lần lượt trình bày các thực tiễn thành công trong việc quản lý và tổ chức hoạt động tại TTHTCĐ ở từng quốc gia.

Tham luận của Việt Nam về TTHTCĐ Xuất Hóa, tỉnh Hoà Bình chỉ ra một trong những yếu tố thành công của TTHTCĐ này là nhờ vào cơ chế quản lý. Cơ chế này quy định Chủ tịch Ủy ban Nhân dân xã cũng đồng

thời là Giám đốc của TTHTCĐ, nhờ đó dễ dàng huy động mọi nguồn lực cần thiết trong nhân dân cho các hoạt động của TTHTCĐ.

Tham luận của Campuchia về dự án TTHTCĐ Angkor, trong đó có sự tham gia của TTHTCĐ Chong Khneas, giới thiệu những sáng kiến và hoạt động đa dạng của TTHTCĐ như ngân hàng gạo, ngân hàng âm nhạc, tín dụng vi mô cũng như đề cập đến việc chuyển đổi từ TTHTCĐ sang trung tâm phát triển cộng đồng (TTPTCĐ -community development centre). Những sáng kiến và hoạt động độc đáo này đã thu hút sự quan tâm từ các đại biểu trong việc thử nghiệm cứu khả năng áp dụng chúng tại quốc gia của họ.

Tham luận của đại biểu Lào trình bày vai trò của TTHTCĐ Sannavathan trong quá trình thay đổi cuộc sống của người dân ở một nơi có tỉ lệ hộ nghèo và mù chữ cao. TTHTCĐ tại đây có lợi thế là do chính người dân địa phương quản lý trực tiếp. Họ là những người đã thành lập TTHTCĐ, tổ chức và điều hành các hoạt động tại chỗ và cũng đồng thời là những người được hưởng lợi từ các hoạt động đó.

Mô hình Kominkan (TTHTCĐ Nhật Bản) và Komisen (Trung tâm cộng đồng Nhật Bản) được giới thiệu trong tham luận do các ông Khấu Hữu Phước và Mai Hồng Quân đến từ trung tâm SEAMEO CELLL trình bày. Tham luận đã nêu bật những yếu tố chính mang lại thành công cho Kominkan cũng như chỉ ra những khác biệt và tương đồng giữa hai mô hình này.

Đan xen giữa các bài trình bày là một loạt các hoạt động thú vị nhằm củng cố thông tin và kiến thức cho các đại biểu. Ngoài ra, trung tâm SEAMEO CELLL đã mời TS Jesus C Fernandez, Phó Giám đốc trung tâm SEAMEO BIOTROP, chia sẻ về cách thức tạo

nguồn tài chính bền vững cho TTHTCĐ; bà Bùi Thanh Xuân, Trưởng phòng Nghiên cứu Những vấn đề chung, Trung tâm Nghiên cứu Giáo dục Không chính quy, Viện Khoa học Giáo dục Việt Nam, giới thiệu về Hội Khuyến học Việt Nam; ông Faramoz Frootan, cán bộ chuyên trách TTHTCĐ thuộc Vụ Giáo dục phổ cập biết chữ trình bày về sự phát triển của TTHTCĐ ở Afghanistan; ông Ichiro Miyazawa, chuyên gia chương trình của UNESCO Bangkok, trình bày các sáng kiến mới nhất trong việc kết nối học viên tại TTHTCĐ và những tác động khả dĩ của chúng đối với học tập suốt đời trong tương lai. Cuối cùng, bài phát biểu tổng kết của ông Uwe Gartenschlaeger đã khép lại ngày làm việc đầu tiên của hội thảo. Điều phối phiên trong ngày đầu tiên này là các ông Khấu Hữu Phước, Ichiro Miyazawa, và Jesus C Fernandez.

Nội dung chính của ngày làm việc thứ hai là thảo luận nhóm. Các đại biểu được chia vào bốn nhóm. Mỗi nhóm gồm các thành viên đến từ các quốc gia khác nhau. Phiên thảo luận đã tạo cơ hội cho các đại biểu trao đổi thêm về cách vận hành

TTHTCĐ hiệu quả đã được trình bày ở ngày đầu tiên cũng như thảo luận những vấn đề có thể nảy sinh khi áp dụng ở quốc gia của họ. Sau đó,

các đại biểu quay trở lại nhóm quốc gia của họ và cùng các đồng nghiệp thảo luận về những yếu tố cần phải có để áp dụng các thực tiễn tốt được chọn lọc trong điều kiện cụ thể của đất nước mình. Tiếp đến là phiên trình bày kết quả thảo luận toàn thể do ông Lê Huy Lâm điều phối. Cũng trong ngày làm việc thứ hai, các đại biểu đã có chuyến đi thực tế đến TTHTCĐ Thanh Lộc tại Thành phố Hồ Chí Minh và được Ban Giám đốc của TTHTCĐ đón chào nồng hậu. Tại đây, các đại biểu đã xem một đoạn phóng sự súc tích về TTHTCĐ Thanh Lộc và được nghe Ban Giám đốc giới thiệu về hoạt động cũng như những đóng góp của trung tâm cho cộng đồng địa phương.

KẾT QUẢ

Hội thảo kéo dài hai ngày đã kết thúc thành công tốt đẹp với nhiều bài học và kinh nghiệm được chia sẻ và học hỏi trong bầu không khí thân thiện. Hội thảo đã đạt được các mục tiêu đề ra và đúc kết được những điểm sau đây:

1. Các TTHTCĐ cần phải được hỗ trợ mạnh mẽ trong khung luật pháp quốc gia. Luật phải đóng vai trò thúc đẩy phát triển chứ không phải hạn chế các hoạt động của TTHTCĐ.
2. Chương trình và hoạt động của TTHTCĐ cần có sự tham gia đa dạng của nhiều bên liên quan.
3. Các mô hình TTHTCĐ cần được cải tiến. Một trong những cải tiến đáng học hỏi là mô hình Trung tâm Phát triển Cộng đồng. Đây là nơi áp dụng các sáng kiến phát triển cộng đồng với các chủ đề và hoạt động mang tính giáo dục nhằm hướng đến mục tiêu một cộng đồng tiến bộ.
4. TTHTCĐ cần đảm nhiệm đa chức năng, cung cấp các hoạt động đa dạng về giáo dục, văn hoá và xã hội phù hợp với nhu cầu cụ thể của

cộng đồng địa phương. Một ví dụ cụ thể là trung tâm có thể đảm nhiệm cả vai trò của một nhà trẻ để cha mẹ có thể gửi con khi đến tham dự các lớp học hoặc tham gia các hoạt động tại TTHTCĐ.

5. Cần có hệ thống cơ quan quản lý chặt chẽ và xuyên suốt ở các cấp từ trung ương đến địa phương để các chỉ đạo từ cấp cao nhất được truyền đạt rõ ràng.

6. Ban điều hành TTHTCĐ cần có tinh thần chủ động và biết cách khai thác nguồn tài chính tiềm năng từ các doanh nghiệp tư nhân, các tổ chức phi chính phủ và các bên liên quan khác tại địa phương. Cần tối ưu hóa việc huy động giáo viên tình nguyện để tiết giảm chi phí.

7. Nếu giám đốc TTHTCĐ kiêm nhiệm một chức vụ ở chính quyền địa phương (thuận lợi nhất là ở vị trí lãnh đạo như trong trường hợp của TTHTCĐ Xuất Hóa ở Việt Nam) thì TTHTCĐ sẽ có điều kiện thuận lợi để phát triển vì sự kiêm nhiệm này sẽ giúp việc huy động các nguồn lực khác nhau cho các hoạt động của TTHTCĐ dễ dàng hơn.

8. Cần tổ chức các khóa tập huấn ngắn hạn nhằm nâng cao năng lực dành cho giám đốc TTHTCĐ, vì đa số họ không được đào tạo cho vai trò này.

9. Các chương trình của TTHTCĐ phải phù hợp và không ngừng điều chỉnh theo hướng đáp ứng nhu cầu của người dân.

10. Việc cung cấp thông tin & tư vấn phải trở thành một trong những chức năng chính của TTHTCĐ ngoài chức năng là thiết chế giáo dục.

11. Các phương thức học tập khác nhau cần được tận dụng để tối ưu hóa hiệu quả học tập. Một ví dụ cụ thể là việc sử dụng chức năng nhắn tin của điện thoại di động để hỗ trợ công tác xóa mù chữ.

12. Để có thể phát triển bền vững, các TTHTCĐ cần phải có khả năng tự chủ tài chính. Vì vậy, TTHTCĐ cần tổ chức thêm các chương trình có thu phí.

Kết quả của hội thảo cũng cho thấy sự thiếu phối hợp giữa TTHTCĐ và các cơ sở giáo dục đại học trong khu vực. Về vấn đề này, có nhiều ý kiến cho rằng các TTHTCĐ cần tiến hành hợp tác với các cơ sở giáo dục đại học, và chuyên ngành học tập suốt đời cần được đưa vào chương trình đào tạo tại các trường sư phạm.

ĐÁNH GIÁ HỘI THẢO

Sau khi hội thảo kết thúc, một phiếu khảo sát đánh giá chất lượng hội thảo đã được gửi cho các đại biểu qua e-mail. Khảo sát này được thực hiện trực tuyến, thay vì ở ngay cuối hội thảo để các đại biểu có thời gian suy nghĩ về chương trình hội thảo và các hoạt động liên quan cũng như đánh giá xem hội thảo đã đạt được những mục tiêu và kỳ vọng của họ hay không. Kết quả đánh giá (tính đến ngày 15/6) như sau:

- Có 9 người trả lời (trong số 18 đại biểu tham gia hội thảo).
- 89% số người tham gia khảo sát đánh giá hội thảo đã đạt được các mục tiêu đề ra.
- 67% hoàn toàn đồng ý hội thảo diễn ra với nhịp độ hợp lý và tuân thủ đúng thời gian đề ra.
- 100% đánh giá tài liệu hội thảo được trình bày rõ ràng.
- Đại đa số (78%) cho rằng hội thảo diễn ra đúng với mong đợi của họ.
- 89% nhận xét độ dài của hội thảo là hợp lý; 11% cho rằng nếu hội thảo dài hơn hai ngày sẽ tốt hơn.

- Về mặt cơ sở vật chất (wifi, hình ảnh, âm thanh, không gian hội thảo), 67% đánh giá cơ sở vật chất ở mức xuất sắc, và những người còn lại đánh giá mức tốt.

Nhìn chung, hội thảo nhận được mức đánh giá từ tốt đến xuất sắc. Một số ý kiến đóng góp gợi ý hội thảo nên kéo dài lâu hơn và có thêm nhiều chuyến đi thực tế đến các TTHTCĐ hơn. Đây là những ý kiến cần được ghi nhận để những hội thảo tiếp theo được tổ chức tốt hơn.

Phụ lục 1: Danh sách đại biểu

Quốc gia/ Tổ chức	Họ và tên	Chức vụ/ Nơi công tác
Campuchia		
	Ông Vutha Nong	Giám đốc Văn phòng Campuchia Liên hiệp các hội UNESCO Nhật Bản,
	Ông Hang Chan Sovan	Chánh văn phòng Vụ Giáo dục Không chính quy, Bộ Giáo dục, Thanh niên và Thể thao, Campuchia
	Bà Chhum Syrom	Điều phối viên Giáo dục Không chính quy Tổ chức NEP (NGO Education Partnership), Campuchia
Indonesia		
	TS Jesus Fernandez	Phó Giám đốc Trung tâm SEAMEO BIOTROP

Lào		
	Ông Vannakone Phannolath	Vụ Giáo dục Không chính quy Bộ Giáo dục và Thể thao, CNDCCND Lào
	PGS Athitouthay Chathouphonexay	Trưởng khoa Giáo dục Đại học Quốc gia Lào
Việt Nam		
	TS Nguyễn Hồng Sơn	Phó Vụ trưởng Vụ Giáo dục Thường xuyên Bộ Giáo dục và Đào tạo, Việt Nam
	Bà Bùi Thanh Xuân	Trưởng phòng Nghiên cứu Những vấn đề chung, Trung tâm Nghiên cứu Giáo dục không chính quy Viện Khoa học Giáo dục Việt Nam
	Ông Phạm Chí Dũng	Phòng Giáo dục Thường xuyên Sở Giáo dục và Đào tạo TP. Hồ Chí Minh
	Bà Phan Thị Kim Ngọc	Phó Giám đốc Trung tâm Giáo dục Thường xuyên Q. Gò Vấp
	Ông Nguyễn Khánh Hậu	Phòng Giáo dục Tiểu học Sở Giáo dục và Đào tạo tỉnh Đồng Nai
	Ông Trương Xuân Nam	Phó Giám đốc Trung tâm Giáo dục thường xuyên tỉnh Đồng Nai

Afghanistan		
	Ông Faramoz Frootan	Cán bộ chuyên trách TTHTCĐ thuộc Vụ Giáo dục phổ cập biết chữ Bộ Giáo dục Afghanistan
	Ông Mohammad Qaseem Hammad	Chuyên viên phụ trách dự án Văn phòng UNESCO tại Kabul
	Ông Shamsudin Muhib	Cán bộ Quản lý Chương trình Trung tâm Học tập Cộng đồng/ Trung tâm Giáo dục Người lớn – Hiệp hội quốc gia về giáo dục người lớn Afghanistan (ANAFGE)
	Ông George Kadiri Susu	Cán bộ quản lý chương trình Xóa mù chữ Afghanistan (ELA) Văn phòng UNESCO tại Kabul
DVV International		
	Ông Uwe Gartenschlaeger	Giám đốc khu vực DVV-Internationa l
UNESCO Bangkok		
	Ông Ichiro Miyazawa	Chuyên viên chương trình Văn phòng UNESCO Bangkok
SEAMEO CELLL		
	Ông Lê Huy Lâm	Giám đốc
	Bà Vũ Lan Chi	Phó Giám đốc
	Bà Cao Thị Thu Hiền	Trưởng phòng Tổ chức – Hành chính

Ông Khấu Hữu Phước	Trưởng phòng Nghiên cứu – Đào tạo
Ông Mai Hồng Quân	Phó Trưởng phòng Nghiên cứu – Đào tạo
Bà Trần Thị Thủy Tiên	Cán bộ Chương trình
Bà Nguyễn Phương Linh	Cán bộ phụ trách Phòng Quan hệ Công chúng - Hợp tác Quốc tế
Bà Trịnh Thị Lan	Kế toán
Ông Trần Bá Linh	Cộng tác viên
Bà Võ Thị Quế Chi	Thực tập sinh

Phụ lục 2: Các tài liệu liên quan

1. Thông tin hội thảo:

<http://www.seameocelll.org/seameo-celll-news/clc-development-mutual-exchange-of-good-practices-of-clcs-in-Campuchia-lao-pdr-vietnam-afghanistan-and-japan>

2. Các bài thuyết trình và hình ảnh của hội thảo:

<http://www.seameocelll.org/events/clc-workshop-june-2017>

3. Video thuyết trình:

- Campuchia: https://youtu.be/pUezG_xFaVs
- Lao PDR: <https://youtu.be/hnh-asEdeXI>
- Vietnam: <https://youtu.be/28vEX0NAxzw>

4. Mẫu đánh giá hội thảo:

<https://www.surveymonkey.com/r/6NFQ6NG>

Tóm tắt các bài trình bày tại hội thảo

Quan điểm hoạt động của DVV-International tại Châu Á – Thái Bình Dương

Ông Uwe Gartenschlaeger

Giám đốc khu vực - DVV-International

DVV-International là Viện hợp tác Quốc tế của Hiệp hội Giáo dục người lớn Đức. Tổ chức này có hơn 200 đối tác tại Châu Phi, Châu Á, Mỹ Latinh và Châu Âu. DVV-International hoạt động trên ba cấp độ (vĩ mô, trung bình và vi mô) để thúc đẩy học tập suốt đời trên toàn thế giới và giúp các cá nhân tự hoàn thiện bản thân. Bên cạnh việc thành lập các trung tâm học tập cộng đồng tại các khu vực vùng sâu, vùng xa, DVV-International cũng cung cấp các khóa đào tạo lưu động về kỹ năng, tăng cường năng lực cho cán bộ, hỗ trợ các tổ chức tại địa phương cũng như hợp tác với các đối tác trong nước và trong khu vực như SEAMEO CELLL, UNESCO Bangkok, để phát triển các chính sách về giáo dục không chính quy và học tập suốt đời. Các mối quan tâm chính của DVV-International trong khu vực là triển khai khung học tập suốt đời, tài trợ cho giáo dục người lớn/giáo dục không chính quy, hỗ trợ các tổ chức xã hội dân sự, và cuối cùng nhưng cũng không kém phần quan trọng là mang đến tiếng nói cho những người chịu thiệt thòi trong xã hội (bao gồm thanh thiếu niên, phụ nữ, người dân tộc thiểu số).

TTHTCĐ Xuất Hóa – Một điển hình TTHTCĐ thành công tại Việt Nam

Ông Mai Hồng Quân

Phó Trưởng phòng Nghiên cứu và Đào tạo - SEAMEO CELLL

Ông Mai Hồng Quân là Phó Trưởng phòng Nghiên cứu và Đào tạo của Trung tâm SEAMEO CELLL. Tham luận của ông tại hội thảo tập trung vào việc mô tả Trung tâm học tập cộng đồng xã Xuất Hóa, tỉnh Hòa Bình - một điển hình Trung tâm học tập cộng đồng (TTHTCĐ) thành công tại Việt Nam. Phần trình bày bắt đầu với những thành tựu đáng kể của xã Xuất Hóa từ khi TTHTCĐ ra đời vào năm 2009. Phần hai đề cập đến những hoạt động của TTHTCĐ với ba nhóm chương trình chính: cung cấp thông tin & tư vấn, giáo dục & đào tạo, và phát triển cộng đồng. Phần tiếp theo chỉ ra những yếu tố làm nên thành công của TTHTCĐ. Các yếu tố này gồm có: 1) các hoạt động phù hợp, đáp ứng nhu cầu địa phương, 2) vai trò kiêm nhiệm của Giám đốc TTHTCĐ tạo điều kiện huy động hiệu quả các nguồn lực, và 3) nhận thức rõ ràng của chính quyền sở tại và người dân địa phương về tầm quan trọng của TTHTCĐ. Kết thúc phần trình bày, ông trình bày những khó khăn thách thức mà TTHTCĐ Xuất Hóa đang gặp phải như nguồn ngân sách hoạt động hạn hẹp và khối lượng công việc nặng nề mà Chủ tịch xã kiêm nhiệm Giám đốc TTHTCĐ đang phải đảm nhiệm.

Thực tiễn hoạt động tốt của TTHTCĐ tại Campuchia

Ông Vutha Nong

Giám đốc Văn phòng tại Campuchia, Liên hiệp các hội UNESCO Nhật Bản

Với mục tiêu xây dựng một mô hình quản lý TTHTCĐ bền vững và hoạt động đa chức năng, dự án TTHTCĐ Angkor được thành lập và tái cơ cấu vào năm 2010. Các mục tiêu chính của dự án này bao gồm: cung cấp cơ hội học tập suốt đời cho những người ít hoặc không có cơ hội tiếp cận giáo dục, giúp họ có khả năng tự lực lâu dài, cung cấp địa điểm và cơ sở vật chất cho các hoạt động cộng đồng và

quan trọng nhất là chuyển đổi các TTHTCĐ thành các Trung tâm phát triển cộng đồng (TTPTCĐ). Mỗi TTHTCĐ được điều chỉnh để sử dụng tốt nhất nguồn lực sẵn có của địa phương và đáp ứng được các nhu cầu đặc thù của cộng đồng. Ngoài ra, việc hợp tác, phối hợp và mối quan hệ đối tác giữa các bên có liên quan của TTHTCĐ và các tổ chức khác luôn được khuyến khích. Tuy nhiên, việc thiếu hỗ trợ kỹ thuật, quy trình phân bổ ngân sách quốc gia cho các TTHTCĐ chưa được áp dụng, thiếu nguồn cán bộ có tay nghề cũng như việc chuyển đổi từ TTHTCĐ sang TTPTCĐ là những thách thức chính mà các TTHTCĐ tại Campuchia phải vượt qua.

Trung tâm học tập cộng đồng tại Lào

Ông Vannakone Phannolath

Vụ Giáo dục không chính quy – Bộ Giáo dục và Thể thao, CHDCND Lào

Tại Lào, TTHTCĐ được thành lập và phát triển vào năm 1976 với mục tiêu thúc đẩy xóa mù chữ, tăng cường học tập suốt đời và phát triển cộng đồng nhằm giảm đói nghèo và nâng cao chất lượng cuộc sống. Người dân địa phương tham gia xây dựng các TTHTCĐ và thực hiện quyền làm chủ các cơ sở này thông qua công tác quản lý và điều hành. Tồn tại bên ngoài hệ thống giáo dục chính quy, các TTHTCĐ cung cấp

các chương trình được thiết kế đa dạng để đáp ứng nhu cầu cụ thể của người dân địa phương (trong số đó có nhiều chương trình liên quan đến đào tạo kỹ năng nghề). Ngoài ra cũng có các chương trình tương đương thay thế chương trình chính quy dành cho những người chưa biết đọc và viết tiếng Lào hoặc những người chưa hoàn thành bậc tiểu học. Về mặt tài chính, các TTHTCĐ nhận được một khoản tài trợ đáng kể từ chính phủ, từ các đối tác cũng như các tổ chức phi chính phủ trong nước và quốc tế, đặc biệt là từ DVV-International. Tuy nhiên, việc thiếu cán bộ có trình độ và cơ sở vật chất cho giáo dục còn hạn chế vẫn là những thách thức chính mà các TTHTCĐ tại Lào gặp phải.

Mô hình TTHTCĐ của Nhật Bản (Kominkan) và Trung tâm cộng đồng (Komisen)

Ông Khấu Hữu Phước

Trưởng phòng Nghiên cứu và Đào tạo - SEAMEO CELLL

Ông Mai Hồng Quân

Phó Trưởng phòng Nghiên cứu và Đào tạo - SEAMEO CELLL

Nhật Bản vào lúc kết thúc Thế chiến II là một quốc gia bị chiến tranh tàn phá nặng nề. Tuy nhiên, chỉ trong vòng một thập kỷ sau đó, nước Nhật đã hồi phục và đứng vào hàng ngũ các nước tiên tiến nhất trên thế giới. Một trong những nhân tố chính yếu đóng góp vào sự phát triển nhanh chóng này là việc cải cách giáo dục. Chính phủ Nhật lúc đó đã xác định: để nhanh chóng xây dựng lại đất nước cần thiết phải thay đổi bằng cách mang giáo dục đến mọi người. Để đạt được điều này cần phải thúc đẩy giáo dục người lớn tại các cơ sở giáo dục trong xã hội, trong số đó có Kominkan. Luật Giáo dục Xã hội (Social Education Law)¹ sau đó đã được ban hành để quy định việc thành lập, mục đích, công tác quản lý và quản trị, cũng như kinh phí và hoạt động của Kominkan. Kominkan nhanh chóng có mặt ở tất cả các đô thị nhờ 3 yếu tố: Luật Giáo dục Xã hội, nền dân chủ mới, và việc phân cấp quản lý giáo dục. Dưới sự điều hành của ban quản lý giáo dục địa phương (đây là các cơ quan giáo dục chịu trách nhiệm phát triển giáo dục xã hội trong khu vực và hoạt động độc lập với Bộ Giáo dục Nhật Bản), các

¹ Thuật ngữ *Social Education* được dùng tại Nhật để chỉ giáo dục dành cho người lớn và phát triển cộng đồng

Kominkan đã nhanh chóng phát triển và phục vụ hiệu quả nhu cầu học tập của người dân địa phương.

Từ những năm 1970 điều kiện kinh tế xã hội của nước Nhật bắt đầu thay đổi và mô hình Kominkan đã không thể thích ứng được với tình hình và thách thức mới, nhất là với việc ngân sách bị cắt giảm. Komisen, vốn là những trung

tâm cộng đồng tự quản đã cùng tồn tại với Kominkan trong một thời gian dài, bắt đầu trỗi dậy mạnh mẽ. Trong khi Kominkan bị luật pháp ràng buộc phải là các tổ chức phi lợi nhuận không được tiến hành bất cứ hoạt động vì lợi nhuận nào, thì Komisen lại được hưởng sự điều hành linh hoạt hơn từ cơ quan quản lý hành chính địa phương. Công tác quản lý của Komisen có thể được giao cho các công ty điều hành chuyên nghiệp thực hiện. Việc thu học phí cũng như phí thành viên cũng được cho phép. Vì lẽ đó Komisen sẽ hoạt động bền vững hơn nhờ nguồn tài chính phong phú hơn. Ngày nay, cả hai mô hình Kominkan và Komisen cùng tồn tại song song ở hầu hết các thành phố trực thuộc tỉnh và địa phương tương đương. Trong nhiều trường hợp, các hoạt động của cả 2 mô hình mang khá nhiều nét tương đồng.

Duy trì hoạt động trung tâm học tập cộng đồng ở Indonesia và Philippines – theo UNESCO và từ góc nhìn cá nhân

TS Jess C Fernandez

Phó Giám đốc – Trung tâm SEAMEO BIOTROP

Trong bài trình bày, TS Jesus Fernandez chia sẻ một số kinh nghiệm và góc nhìn cá nhân trong việc duy trì hoạt động của các TTHTCĐ ở Philippines và Indonesia. Theo ông, việc duy trì hoạt động của TTHTCĐ phải dựa trên việc nâng cao hình ảnh của TTHTCĐ với công chúng và các đối tác tiềm năng, đồng thời với việc phát triển các nhóm cựu học viên cũng như tiến hành các chương trình thực tập sinh/ tình nguyện viên; ngoài ra cũng cần phải tiếp cận các doanh nghiệp, các tổ chức và cá nhân để tìm kiếm sự hỗ trợ. Trong phần còn lại của bài trình bày, ông dành thời gian giới thiệu chương trình Làng Ngôi sao SEAMEO (SEAMEO STAR Village) – một chương trình do SEAMEO BIOTROP phát động nhằm “phát triển một mô hình phát triển bền vững dựa vào cộng đồng” với mục tiêu hướng tới 7 lĩnh vực ưu tiên của SEAMEO và Chương trình nghị sự 2030 vì sự phát triển bền vững (Mục tiêu 4), cũng như đề cập đến cơ cấu, việc tổ chức thực hiện và các hoạt động đã diễn ra trong khuôn khổ chương trình.

Vai trò của Hội khuyến học Việt Nam (VALP) trong việc phát triển TTHTCĐ ở Việt Nam

Bà Bùi Thanh Xuân

Trưởng phòng Nghiên cứu các vấn đề chung

Trung tâm Nghiên cứu Giáo dục Không chính quy, Viện Khoa học Giáo dục Việt Nam – VNIES

Trong tham luận của mình, bà Xuân tập trung vào vai trò của Hội Khuyến học Việt Nam (HKHVN) trong việc phát triển TTHTCĐ tại Việt Nam. Theo đó, vai trò của HKHVN đối với TTHTCĐ chủ yếu liên quan đến việc hỗ trợ tổ chức, quản lý và quảng bá các hoạt động.

Trong vai trò quảng bá cho các hoạt động của TTHTCĐ, HKHVN đã thúc đẩy đáng kể hoạt động của TTHTCĐ thông qua nhiều chương trình hội thảo, khóa đào tạo, buổi tư vấn & hướng dẫn; các hoạt động lãnh đạo và hỗ trợ, góp phần tích cực nâng tổng số TTHTCĐ ở Việt Nam lên đến 11.057 tính đến cuối năm 2016.

Về mặt tổ chức và quản lý, vai trò đáng chú ý nhất của HKHVN thể hiện ở điểm: trong thành viên Ban quản lý TTHTCĐ tại mỗi phường/xã sẽ có 1 cán bộ thuộc HKHVN địa phương. Cán bộ này cùng với những thành viên khác trong Ban quản lý TTHTCĐ chịu trách nhiệm về việc tiến hành và duy trì các hoạt động của TTHTCĐ địa phương.

Cuối cùng, tham luận nhấn mạnh một trong các nhiệm vụ quan trọng của Hội cho đến năm 2020 là tham gia cải thiện hoạt động của các TTHTCĐ và đề ra một số phương hướng nhằm tăng cường hoạt động của các TTHTCĐ trong tương lai.

Sự phát triển Trung tâm Học tập Cộng đồng tại Afghanistan

Ông Faramoz Frootan

Cán bộ chuyên trách TTHTCĐ thuộc Vụ Giáo dục phổ cập biết chữ Bộ Giáo dục Afghanistan

Ông Mohammad Qaseem Hammad

Chuyên viên phụ trách dự án – Văn phòng UNESCO tại Kabul

Ông Shamsudin Muhib

Cán bộ Quản lý Chương trình Trung tâm Học tập Cộng đồng/ Trung tâm Giáo dục Người lớn – Hiệp hội quốc gia về giáo dục người lớn Afghanistan (ANAFAE)

Ông George Kadiri Susu

Cán bộ quản lý chương trình Xóa mù chữ Afghanistan (ELA)

Văn phòng UNESCO Kabul

Khái niệm về TTHTCĐ được giới thiệu tại Afghanistan vào năm 2003 với 3 TTHTCĐ thí điểm. Đến nay 15 TTHTCĐ đã được thành lập ở 3 cấp độ: thôn xã, tỉnh thành, và quốc gia dưới sự quản lý của Vụ Phổ cập biết chữ, Bộ Giáo dục cùng với

các đối tác khác. Các TTHTCĐ cung cấp chương trình dạy chữ, đào tạo nghề, cũng như tham vấn cho người học, đẩy mạnh học tập suốt đời, nâng cao vị thế phụ nữ, tiến hành các hoạt động văn hóa, xã hội và giải trí, tổ chức các hội thảo và khóa đào tạo về xây dựng năng lực cũng như đóng vai trò là một không gian cộng đồng đa chức năng để tổ chức các cuộc hội họp, các lễ hội, và giải quyết các vấn đề của cộng đồng. Trong những năm qua, các chính sách có ảnh hưởng đến TTHTCĐ đã được

thực hiện; tầm quan trọng của TTHTCĐ trong sự phát triển cộng đồng và giảm tỉ lệ mù chữ đã được chính quyền và cộng đồng công nhận. Ngoài sự hỗ trợ từ chính quyền, TTHTCĐ tại Afghanistan cũng đã nhận được nhiều trợ giúp từ văn phòng UNESCO tại Kabul, Lực lượng Gìn giữ Hòa bình Quốc tế (ISAF), Liên hiệp các hội UNESCO Nhật Bản, và một số tổ chức phi chính phủ khác. Tuy nhiên, điều quan trọng nhất là cộng đồng đã tham gia nhiệt tình vào việc thành lập, xây dựng và duy trì các TTHTCĐ. Ngoài các TTHTCĐ truyền thống, Afghanistan còn có những trung tâm học tập dành cho người lớn (AEC) do Hội quốc gia về Giáo dục người lớn của Afghanistan (ANAFAL) quản lý. Các trung tâm này cũng cung cấp các chương trình dạy chữ và kỹ năng làm việc nhằm hỗ trợ người tìm việc và người lao động thực hiện tốt công việc của mình. Việc hợp tác với Phòng Thương mại Quốc gia và UNESCO cũng giúp tăng cường và đảm bảo tính hiệu quả của TTHTCĐ.

Kết nối học viên tại TTHTCĐ

Ông Ichiro Miyazawa

Chuyên viên phụ trách chương trình xóa mù chữ và học tập suốt đời

UNESCO Bangkok

Tham luận mở đầu bằng bối cảnh và các số liệu thống kê về TTHTCĐ ở Châu Á. Trong phần chính, ông trình bày 6 sáng kiến nổi bật trong hoạt động TTHTCĐ của khu vực và những tác động quan trọng mà chúng mang đến cho cộng đồng địa phương. Những hoạt động đa dạng này đều có chung đặc điểm là nhằm thu hút sự tham gia của học viên sở tại (và cả người nước ngoài) vào cộng đồng thông qua việc sử dụng công nghệ thông tin. Trong phần thứ ba, ông đề cập đến các hoạt động liên quan đến sự phát triển của các TTHTCĐ do UNESCO tổ chức từ năm 2011. Đặc biệt trong phần này, ông Ichiro cũng giới thiệu với các đại biểu trang Facebook "Community Learning Centers ". Đây là nơi các nhà nghiên cứu cũng như cán bộ TTHTCĐ có thể cùng tham gia, thảo luận và trao đổi ý tưởng liên quan đến hoạt động của các TTHTCĐ trong khu vực. Cuối cùng, ông kết thúc bài trình bày của mình bằng việc chia sẻ lý do tại sao việc học tập suốt đời nói chung và TTHTCĐ nói riêng lại có vai trò rất quan trọng ở khu vực châu Á.

WORKSHOP PHOTOS

Group Photo of the workshop participants

Exchanging ideas in the workshop

Activity: See the similar, Detect the different

Group Discussion: Sharing experience among the participating countries

Group Discussion by country: Making recommendations

Site Visit at Thanh Loc CLC, District 12, Ho Chi Minh City, Vietnam